

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

NIELS PETER MØRCH

OG HUSTRU

ELISABETH f. PINGEL

OG DERES SLÆGT

**NIELS PETER MØRCH
OG HUSTRU
ELISABETH f. PINGEL
OG DERES SLÆGT**

NIELS PETER MØRCH

OG HUSTRU

ELISABETH f. PINGEL

OG DERES SLÆGT

VED

ESTHER TUXEN

KØBENHAVN

1961

**Denne bog er trykt i
300 eksemplarer
og udsendt som privattryk af
Esther Tuxen, Fredericia.**

**PRINTED IN DENMARK
MANDATOR
COPENHAGEN**

Min far
EJVIND MØRCH
tilegnet

med den sang af Grundtvig, som han holdt så meget af, og som blev sunget ved festlige lejligheder i slægtens hjem:

Et jævnt og muntert, virksomt liv på jord
som det, jeg ville ej med kongers bytte,
opklaret gang i ædle fædres spor,
med lige værdighed i borg og hytte,
med øjet, som det skabtes, himmelvendt,
lysvågent for alt skønt og stort herneløst,
men med de dybe længsler vel bekendt,
kun fyldestgjort af glans fra evigheden!

Et sådant liv jeg ønsked al min æt
og pønsed på med flid at forberede,
og når min sjæl blev af sin grublen træt,
den hviled sig ved »Fadervor« at bede.
Da følte jeg den trøst af sandheds ånd,
at lykken svæver over urtegården,
når støvet lægges i sin skabers hånd,
og alting ventes i naturens orden.

Kun spiren frisk og grøn i tidlig vår,
og blomsterfloret i den varme sommer,
da modenhed i møde planten går
og fryder med sin frugt, når høsten kommer.
Om kort, om langt blev løbebeanen spændt:
den er til folkegavn, den er til grøde;
som godt begyndt er dagen godt fuldendt,
og lige liflig er dens aftenrøde.

Egetræet på forsiden er tegnet af min mor

GUDRUN TRIER MØRCH

Til Elisabeth Pingels og Niels Peter Mørchs efterkommere

Igennem lang tid har det været mig en kær beskæftigelse at samle oplysninger om min fars slægt. Jeg har søgt tilbage til vore fælles forfædre, først og fremmest til de sparsomme og spredte notater, der findes i de gamle kirkebøger. Dernæst har jeg søgt at samle, hvad der endnu lever som erindring hos slægtens ældre og yngre medlemmer. Vor talrige slægt er spredt vidt omkring, og allerede nu er det sådan, at min fars slægtled for mange af de unge, der i dag vokser op, kun er navne, som siger dem lidt eller intet. Det er således på høje tid, at billedet af dette slægtled fæstnes på papiret, om det ikke skal forsvinde i glemsel, hvorfor det også er mit håb, at denne bog må udfylde et savn og være til glæde for alle, der føler sig knyttet til slægten.

For overskuelighedens skyld har jeg udarbejdet en anetavle. I forbindelse med omtalen af de enkelte personer på denne tavle har jeg angivet mine kilder til underretning for den, der måtte have lyst til at arbejde videre med stoffet.

Hvad min fars slægtled angår, har jeg fortrinsvis henvendt mig til de pågældendes ægtefæller eller børn og bedt dem ved siden af de faktiske oplysninger skrive, hvad der for dem står som særligt karakteristisk for disse mennesker. Ved denne fremgangsmåde er dette afsnit naturligvis blevet noget uensartet; men også dette kan vel have sin værdi, i hvert fald har jeg ikke, bortset fra enkelte forkortelser, ment det rigtigt at foretage ændringer.

Min kusine Anna Viggo Pedersen har skaffet mig mange oplysninger om den ældste del af slægten. For Mørch'ernes vedkommende har sognepræst Helmer Mørch i Vester Skerninge på Sydfyn ydet mig værdifuld hjælp. Helmer Mørch er min kvartfætter, vore fælles tipoldeforældre var præsten Mouritz Mørch og hans hustru Karen Flechtner. I sin varme interesse for slægten har Helmer Mørch ladet udarbejde et smukt kaligraferet værk, hvis mange oplysninger jeg har kunnet øse af.

Jeg er disse to, Anna Viggo Pedersen og Helmer Mørch, megen tak skyldig.

Og jeg takker alle, der har ydet bidrag og været mig behjælpelig, idet jeg understreger, at en bog som denne er og nødvendigvis må være et resultat af mange menneskers fælles virke.

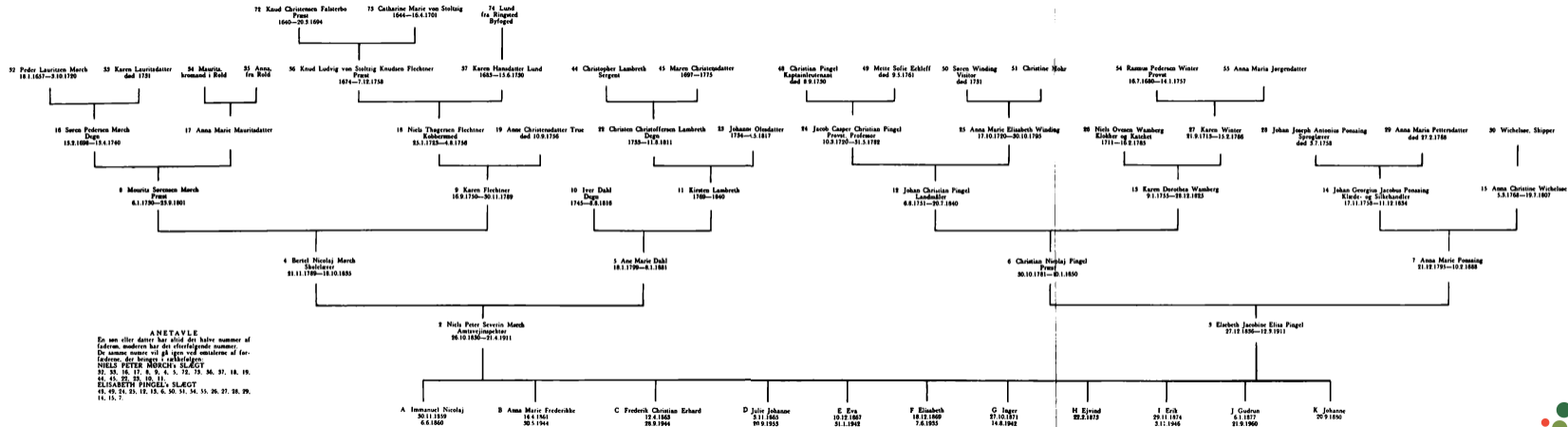
Samtidig beder jeg slægtens medlemmer oplyse mig om eventuelle fejl og i fremtiden om tilføjelser til denne bog.

Fredericia, i oktober 1961

Esther Tuxen

INDHOLD

Anetavle	9
Forfædrene:	
Niels Peter Mørchs slægt.....	11
Elisabeth Pingels slægt.....	15
Elisabeth Pingel og Niels Peter Mørch	23
Efterkommerne:	
Marie	33
Erhard	35
Julie	37
Eva	44
Elisabeth	46
Inger	54
Ejvind	55
Erik	64
Gudrun	68
Johanne	70
„Katalog og Statusudkast over den Mørchske Planteskole“	75
Niels Peter Mørchs søskende og deres børn.....	79
Elisabeth Mørch f. Pingels søskende og deres børn	81
Navneregister	83

FORFÆDRENE

NIELS PETER MØRCH's SLÆGT

32 PEDER LAURITZEN MØRCH

f. 18.1.1657.

Antagelig fra Mørkehuset i Rold skov.

Begravet 3.10.1720 på Sct. Jørgens kirkegård i Aalborg, 62 år 8 måneder og 16 dage gammel. (Budolfi kirkebog, Aalborg).

33 Gift med Karen Lauritzdatter, død 1731.

»Skifte efter afgangne Karen Lauritzdatter Mørch. Afholdt udi Agtbare Anders Michelsens Færgemands iboende Huus her udi Urbans Gade beliggende, Skifte og Registrering efter hans Salig Afdøde Hustrue Karen Lauritzdatter Mørch, som havde med sin forrige Mand afdøde Peder Lauritzen Mørch 2de Sønner i levende Live, som nævnte Anders Michelsens Færgemand er Stiffader til, den ene Søn Hæderlige Studicus og Degn udi Gunderup, Søren Pedersen Mørch, den anden Søn Niels Pedersen Mørch, Borger og Snedker i Aalborg.«

(Uddrag af Aalborg skifteprotokol 1731, fol. 516).

De havde 3 sønner, hvoraf den midterste, Lauritz, døde 1709, 15 år gammel; den yngste af sønnerne var

16 SØREN PEDERSEN MØRCH, degn,

f. 13.2.1698 i Aalborg (Budolfi kirkebog),
d. 1740.

Dejneboligen i Sønderup.

18.7.1718 blev der på Universitetet optaget 20 studenter fra Aalborg Katedralskole, blandt dem *Severinus Mørch* 20 år gammel.

1720 blev han degn i Gunderup og Nøvling.

Gift 1) 23.5.1721 i Gudum kirke med Kirsten Pedersdatter, f. 1692, d. 1726, fadeburspige på Gudumlund.

»Søren Mørch, Sognedegn til Gunderup og Nøvling Menigheder i Viborg Stift Oprejning formedelst at hans Hustru er kommet for tidlig i Barselseng.«

(Rigsarkivet: Jydske Registre, Pag. 151, Decbr. 1721.)

»Eod. die blev begravet i Gunderup Kirkegaard Degnens Søren Pedersen Mørchs Hustru Kirsten Pedersdatter af Gunderup, som var 34 Aar og nogle Dage gammel, og hendes dødfødte Drengbarn.

Gunderup, den 2. Februar 1726.«

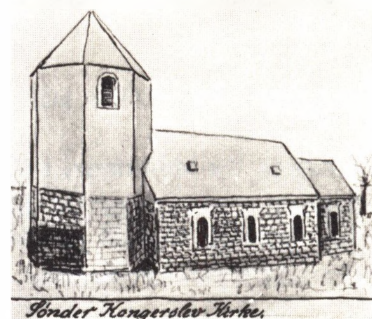
(Gunderup kirkebog.)

- 17 Gift 2) 1727 med Anne Marie Mouritsdatter. Om hende véd man kun, at hun døde i Aalborg ca. 90 år gammel.

»Den 13. April 1740 jordet Degnen Hr. Søren Mørch.«

(Gunderup kirkebog.)

I første ægteskab var der 2 børn, i andet 8; barn nummer 4 og ældste søn i andet ægteskab var

- 8 MOURITZ SØRENSEN MØRCH, sognepræst,
f. 6.1.1730, d. 23.9.1801 i Ferslev.

»Dom. 2 p. Epiphan. 1730 blev Degnen Søren Mørchs Barn MOURITZ døbt. Qvind-faddere: Degnekonens Moder af Rold Anna Ni Ni, som holdt Barnet over Daaben, Degnen Broders Kone af Aalborg Anne Jensdatter. Mandfaddere: Monsr Lewi Madssøn, Ridefoged paa Solmgaardsholm, Degnen Stiffader Anders Michelsen, og Broder Niels Mørch, begge af Aalborg.«

(Gunderup kirkebog.)

Student fra Aalborg Katedralskole 1751, kandidat 9.12.1756.

Sognepræst for Sønder og Nørreskov, Ferslev samt Korndrup.

»1785 købte Mørch Vennersborg med 71 Td. H. Gods i Ferslev og 44 Td. H. Tiende for 9200 Rd. Paa Auktion 1802 efter hans død købtes Ejendommen af Byfoged Niels Bassenen i Nibe for 24.000 Rd.«

(Trap: »Danmark«, 4. udg., bind V).

»For en nutidsbetragter kan det forekomme ret mærkeligt at se datidens blade omtale som en »stor og god handling«, at snart denne, snart hin præst eller proprietær har lagt sin hånd på et selvdødt dyr for derved at overbevise almuen om, at der intet uærligt var i at befatte sig med sådanne. Sagen var jo, at bønderne ikke selv ville flå huden af dem, men overlod denne bestilling til »uærlige« folk som rakkere og natmænd, der dannede en kaste for sig, og det var dette kastevæsen, tidens liberale talsmænd nu ville udrydde. Af og til ser man præsten rykke frem i spidsen for hustru, børn og tyende som så en efter en gjorde et snit i det døde dyr, det var således tilfældet med pastor M. Mørch i Ferslev (1782—1801).«

(C. Klitgaard: »Fra landboreformens tid« i »Aarvog fra Himmerland og Kjær Herred« 1913).

»Den 27. September 1774 blev Velærværdige og Vellærde Hr. Mouritz Mørch, Sogne Præst for Sønderkongerslev, Nørrekongerslev og Korndrup Menigheder i Hellum Herred, Wiborg Stift, med Høj Kongelig Tilladelse ægteviet i Wenersborg i Ferslev til den velædle Jomfru Karen Flechtner.«

(Ferslev kirkebog.)

- 9 Karen Nielsdatter Flechtner,
f. 16.9.1750 i Århus, døbt 27.9.1750 i Århus domkirke, d. 30.11.1789 i Ferslev.

»Niels Thøgersen Flechtner's Datter Karen, født 16.9.1750. Faddere: Jens Oeland, Frantz Ramhart og Joh. Zonix, Jomfru Lønborg og Jomfru Langballe.«

(Århus Domsogns kirkebog.)

»Døde: Den 30.11.1789 i Ferslev, Sognepræstens Hr. Mouritz Mørchs Hustru, Mad. Karen Flechtner i Barselseng, 9de Dag efter hendes Forløsning med en efterlevende Søn, hun efterlader sig 8 små Børn, i hendes 40. Aar.«

(Jydske Efterretninger, 4.12.1789).

Gift 2) 1.6.1791 med Adelheid Marie Juel.

»Den 23. September behagede det Gud ved en rolig Død at bortkalde min gode Mand MOURITZ MØRCH, Sognepræst for Ferslev, Dal og Wolsted Menigheder i Wiborg Stift, overbevist om at enhver, som kjendte den retskafne Mand, beklager mit og 8 Børns smertelige Tab, frabeder jeg mig skriftlig Condolence.

A. M. Juel sal. Mørchs.«
(Berlingske Tidend 5.10.1801).

I første ægteskab var der 9 børn, yngst af dem var

4 BERTEL NICOLAJ MØRCH, skolelærer, f. 21.11.1789 i Ferslev, d. 18.10.1835 i Kristrup.

»Den 21. Novbr. 1789 blev Præsten Hr. Mouritz Mørch og Hustru Karen Flectner en Søn ved Hjemmedaab som blev kaldet BERTEL NICOLAJ. Hands Daab publiceret i Guds Huus 8. December, da hans salig Moder blev begravet. Faddere vare: Hr. Provst Aagaard fra Juulstrup, Hr. Provst Jungersen i Gierding, Hr. Haarslund i Hornum, Kiøbmand Hr. Lars Nørgaard i Aalborg. Jomfru Anne Dorthea Egeschou, Jomfru Anne Lorenze Aagaard fra Juelstrup.«
(Ferslev kirkebog).

»Kirkesanger Bertel Nicolaj Mørch i Mørke, 29 Aar, og Jomfru Ane Marie Dahl i Mørke, 19½ Aar, trolovet 5.9. og viet 2.10.1818. Forlovere: Hr. Pastor Hansen fra Todberg og Forpagter Wied af Mørke.«
(Mørke kirkebog).

»Bertel Nicolaj Mørch var Kirkesanger og Skolelærer i Mørke fra 1816—1831, da han byttede Kald med sin Eftermand og kom til Kristrup. Han efterfulgte sin Svigerfader i Mørke.«
(Kaldsbog for Mørke sogn).

»Bertel Nicolaj Mørch død 18.10.1835, begravet 21.10.1835, 45 Aar. Kirkesanger og Skolelærer i Christrup siden 1931.«

(Kristrup kirkebog).

5 Ane Marie Dahl, f. 18.1.1799, d. 8.1.1881.

»Den 3. Marts 1799 bekræftet Daaben over Degnens Iver Dahls og Kirsten Lamberths Datter i Mørke, født 18. Januari sidst, hjemmedøbt d. 19. Ditto og kaldet ANE MARIE. Baaret i Kirken af Peder Nielsen Skræders Hustru Mette Lausdatter i Omestrup. Faddere: Degnen Sr. Christen Lambreth, Johannes Kristensen, Søren Grimskjær, Jens Sælgaard og Niels Christensen, alle af Mørke.«
(Mørke kirkebog).

»I Lørdags hjemkaldte Herren vor kjære Moder og Bedstemoder Ane Marie Mørch, i hendes 82' Aar.

Horsens, den 10. Januar 1881.

Caroline Petersen, f. Mørch.

R. Petersen.«

(Horsens Avis, mandag 10.1.1881).

De havde 8 børn, nr. 6 var Niels Peter Severin Mørch (2).

- 72 KNUD CHRISTENSEN FALSTERBO, præst,
f. 1640 i Nykøbing F., d. 20.3.1694.
- 73 Præst i Vester Hornum-Hyllebjerg-Flejsborg, g. 24.9.1669 m. Cathrine Marie v. Stolzig, f. i Lybech ca. 1644, d. 16.4.1701 i Aalborg. Efter hende antog sønnerne navnet Stolzig.
De havde 5 sønner og 6 døtre.
- 36 KNUD LUDVIG v. STOLZIG KNUDSEN FLECHTNER, sognepræst,
f. 1674 i Vester Hornum, d. 7.12.1758 i Vester Hornum.
Han blev student fra Aalborg Katedralskole 1696, sognepræst for Brorstrup-Ravnkilde-Haverslev menigheder. 1709 blev han præst i faderens embede i Vester
- 37 Hornum. Han var gift 3 gange, 1. gang 1.6.1707 med Karen Hansdatter Lund, f. 1683 i Ringsted, d. 15.6.1730, hendes fader var byfoged i Ringsted.
De havde 5 sønner og 4 døtre.
- 18 NIELS TØGERSEN FLECHTNER, kobbersmed,
f. 25.1.1723 i Vester Hornum, begravet 4.8.1756 i Århus domsogn.
»Mandagen Sct. Povelsdag den 25. Januarii 1723 blev Sognepræstens Hr. Knud Lodvig Flechtners Barn fød og inddøbt og kaldet Niels Tøgersen og holdet af Madame Kampmans af Ørndrup for Daaben. Faddere: Sophie Søren Gregersøns, Sabina Maria Stol sighs, Præceptor Niels Widsteds og Mogens Broustes Overværelse.«
(Vester Hornum kirkebog).
»Aar 1750 Onsdagen den 7de Januar. Niels Thøgersen Flechtner fød i Hornum Præstegaard i Viborg Stift og nu 26 Aar gl. Begierede Borgerskab som Kaaber og Messing-Smed, Som og blev tilladt, hvorpaa Hand aflagde sin Borgerlig Eed.«
(Århus Borgerskabsportokol 1674—1862).
- 19 Han boede i Schoelegade i Århus og var gift med Anna Christensdatter True, begravet 10.9.1756 i Århus.
- 44 CHRISTOPHER LAMBRETH, sergent, gift med Maren Christensdatter.
- 45 »Midfaste Søndag 1775 Liig Begiengelse med Degnens Moder her af Hvilsager, Navnlige Maren Christensdatter, Enke af Sahlig Sergiant Christopher Lambreth, gl. 78 Aar.«
(Hvilsager kirkebog).
- 22 CHRISTEN CHRISTOFFERSEN LAMBRECHT, degn og skoleholder,
f. 1733, begravet 11.8.1811 i Mørke, 78 år gl.
»Degn og Skoleholder i Hvilsager 22.8.1768 og for Mørke sogn 9.11.1776.«
(Mørke sogns kaldsbog).
- 23 Gift 2) med Johanne Olesdatter, f. 1734, d. 4.5.1817, begravet 11.5.1817 i Mørke, 83 år 3 måneder og 3 uger gammel.
- 10 IVER DAHL, degn,
f. 1745, d. 8.8.1816, begravet 17.8.1816, 71 år gl., i Mørke.
Sognedegn for Mørke og Hvilsager menigheder efter sin svigerfar.
- 11 Gift 8.5.1795 med Kirsten Lambrecht, døbt 10. søndag efter Trinitatis 1769, død 1840 i Kristrup.
»Tiende Søndag efter Trinitatis 1769 Daaben Confirmeret over Degnen Christen Lambrechts Barn her af Byen, kaldet Kirsten, baaren af Madam Birch. Faddere: Monsieur Martin Godtlieb boende i Løgten, Seigneur Jørgen Bisgaard ved Schafføegaard, Seigneur Anders Dalsgaard af Dalsgaard, Jens Madsen Eggelund og Jomfrue Dorthe Johanne Johnsdatter ved Løgten.«
(Hvilsager kirkebog).

ELISABETH PINGEL's SLÆGT

- 48 CHRISTIAN PINGEL, kaptainlieutenant, begravet 8.9.1730 i Helsingør.

Han har uden tvivl ladet sig hverve i Rensborg, der dengang var kongerigets største garnisonsby. Fra menig soldat har han tjent sig frem gennem underofficersgraden til officer og ender, efter et hurtigt avancement, som kaptainlieutenant ved Fynske Nationale Infanteri Regiment. Ved sin afgang i 1730 flytter han til Helsingør, hvor han afgår ved døden samme år. Der tilstås hans enke en årlig pension af 30 Rigsdaler.

- 49 Han blev gift i Holsten 1710 med Mette Sophie Eckleff, begravet 9.5.1761 i Helsingør. De havde 9 børn, nr. 5 var

- 24 JACOB CASPER CHRISTIAN PINGEL, sognepræst, provst og professor, f. 10.3.1720 i Nyborg, d. 31.5.1782 i Odense.

Student fra Helsingør 1736, kandidat 1743 med 3. karakter, non contemnan dus (ikke at foragte), res. kapellan ved Frue Kirke i Århus og provst for Hasle og Ning Herred i Århus amt 1755, sognepræst og provst i Sorø, tillige professor ved Academiet 1760, sognepræst ved St. Knuds Kirke i Odense og stiftsprovst 1764, suspenderet 1.10.1773 og afsat 3.10.1775. Julius Clausen har skrevet en bog „Den Danske Tartuffe —, En gammel Kjærligheds- og Ægteskabs Historie“, Gyldendals boghandel, Nordisk forlag 1916. Den giver et fyldigt indblik i Pingels forhold til Madame Johanne Elisabeth Kühl og den deraf følgende retssag, hans suspension, domfældelse ved en provsteret og senere af højesteret.

Dr. theol, fhv. biskop ved Ribe Stift Jørgen Carsten Bloch giver i „Den fynske Geistligheds Historie“ en fremstilling af pastor Severin Pingels opfattelse af sin fader som menneske og præst og hans forsvar for denne, baseret på formeningen om, at der er vederfaret ham megen uret. Luxdorph angiver i sin skrivekalender, at J. C. Chr. Pingel, den dag dommen faldt, var oppe i højesteret og om aftenen på komedie og så „Tartuffe“. Kirkehistorisk Samling anfører, at han efter at have hørt dommen har udtalt, at han vil bære den lange kjortel herefter, ej qua præst, men som professor.

Han er begravet i Gråbrødre Kirke i Odense under pulpituret ved den anden side af de tre små åbne stole.

»15.12.1744 viedes Herr Jacob Chr. Pingel Capelan udi Helsingør og Jomfru Winding i Huset hos Billedhugger Weise i Landemærket, hvor hendes Moder bor.«
(Trinitatis kirkebog).

- 25 Anna Marie Elisabeth Winding, f. 17.10.1720 i København, d. 30.10.1795 i Odense. De havde 18 børn, hvoraf den ældste blev født 1745, den yngste 1763; 7 af disse levede ved ankomsten til Odense 1764, nr. 4 af dem var

- 12 JOHAN CHRISTIAN PINGEL, landmåler, skolelærer, sogne­degn og vejpiquer, døbt 6.8.1751 i Sct. Mariæ Kirke i Helsingør, d. 20.7.1840 på Lille Grundet ved Vejle.

Efter at være blevet student 1770 lader han sig indskrive ved universitetet, men synes hurtigt at have opgivet studeringen. Han uddanner sig da som landmåler og nedsætter sig i Odense 1772. Virksomheden har næppe givet ham tilstrækkelig indtægt, hvorfor han qua student søger over i lærervirksomheden og bliver hjælpe­lærer i Vissenbjerg ved Odense. 1789 blev han degn i Brejnings-Søby på Ærø, hvorefter han 1790 blev sogne­degn i Lumby ved Odense. 1795 flytter han til Odense efter at have taget sin afsked med 200 Rdl. i pension (halv embedslønning). I Odense nedsætter han sig som Handels Kommissionær og afholder auk­tioner. 1814 erholder han pas som Vejpiquer ved det Kgl. Vejevæsen.

- 13 10.5.1780 blev han gift i St. Hans Kirke i Odense med Karen Dorothea Wamberg, f. 9.1.1755 i Odense, d. 28.12.1825 sst.

De havde 9 børn, ældst af dem var

- 6 CHRISTIAN NICOLAI PINGEL, sognepræst, f. 30.10.1781 i Odense, d. 10.1.1850 i Svejstrup præstegård.

Sognepræst til Dover og Vænge 1819—1850.

Pingel var en meget hæftig natur, der buldrede svarligt, når han troede sig fornærmet, men han var hurtig til at falde ned igen. Han var karakterfast og inde­sluttet, og børnene var bange for ham, undtagen den yngste, hans elskede lille Elisabeth, kaldt Betty.

Han gjorde ualmindelig meget for at give sine børn den bedst tænkelige under­visning og uddannelse. Han var musikalsk og messede smukt, og der blev sunget meget i hjemmet. Om aftenen sad familien og pigerne omkring et bord i stuen, på bordet stod eet tællelys. Pastor Pingel læste avisen, det gjorde han ved at holde avisen bag lyset, så dets sparsomme lys faldt på den, resten af familien og pigerne måtte så klare deres håndarbejde og anden syssel i næsten mørke; mere end eet lys måtte der ikke være tændt.

Han var stærk som en bjørn og havde et udmærket helbred; sin første tand mistede han, da han var 65 år gammel. De sidste år af sit liv var han dog svagelig.

Han blev gift 9.11.1819 med Anna Marie Ponsaing.

- 50 SØREN WINDING, visitør, død 1731 (Trinitatis kirkebog).

- 51 Christine Mohr.
Boede som fattig enke i huset hos billedhugger Weise i Landemærket 108.

- 54 RASMUS PEDERSEN WINTER, provst og sognepræst i Ørbæk, Svendborg amt, f. 16.7.1680, d. 14.1.1757.

»Efter sagnet var hans ægteskab i de første Aar lidet lykkeligt, da Hustruen altid taledede om »sin salig Mand«; men da Præsten en Aften kom kjørende hjem med det ene Hjul bag i Vognen og sin værdige Formand under Axlen i Hjulets Sted, blev Madammen ligesaa blid og føjelig, som hun før havde været stiv og vrangvillig, og nævnede siden aldrig »sin salig Mand«. Præsten var en dygtig mand, men stiv og tør.

55

.... gift 3.6.1711 m. Anna Maria Jørgensdatter, de havde 3 Sønner og 2 Døtre.»
(Personalhistorisk bidrag til en almindelig dansk Præstehistorie, tredje bind).

- 26 NIELS OVESEN WAMBERG, Klokker og kateket ved Sct. Hans kirke i Odense. f. 1711, d. 16.2.1785 i Odense (Sct. Hans sogn), 74 år gammel.

- 27 Gift 8.7.1749 i Gamborg med Karen Winter, f. 21.9.1713 i Ørbæk, d. 15.2.1786 i Odense (Sct. Hans sogn).

28 JOHAN JOSEPH ANTONIUS PONSAING.

Det er umuligt med sikkerhed at oplyse noget om Johan Joseph Antonius Ponsaing. Han har næppe nogensinde været i Danmark. Ingen steder kan hans navn findes. Stadsarkivet i Mainz oplyser, at første gang, navnet Ponsaing forekommer dér, var 16.10.1697, da Hubert Ponsaing vom Regiment Marquis de Vauban og hans frue Anna Margerta fik en søn døbt med navnet Johan.

Det har altid været fortalt i slægten, at Ponsaing var huguenot og flygtede fra Frankrig under Ludvig den 14. I nærheden af Nantes er en by, Pons, den ligger i arondissement Saintes, den har en gammel reformert konsistorialkirke og et slot. Det kan ikke udelukkes, at slægten stammer derfra og under forfølgelserne omkring 1680 er flygtet til Mainz, hvorfra de senere igen er rejst, idet stadsarkivet oplyser, at sidste gang, navnet Ponsaing kan findes, er 1764.

Hubert Ponsaings søn hed Johan, men dengang var det ret almindeligt, at man antog andre navne end sit døbenavn. Navnene Johan og Joseph findes i mange af navnene hos Ponsaing'erne i Mainz.

Johan Ponsaing ernærede sig som sproglærer, han giftede sig med Anna Franzeska, der døde 1743.

Hvorledes han så har truffet Anna Maria Pettersdatter, og om han har været gift med hende, kan ikke oplyses, men i al fald fik han 3 børn med hende.

Han døde 3.7.1758; det kan være forklaringen på, at hun i oktober 1758 kom til Faaborg og fødte sit yngste barn der. Det er påfaldende fine faddere, hendes søn fik. Om hende selv véd man kun, at hun blev boende i Faaborg og opdrog sine børn udmærket og gav dem en god uddannelse. Hun selv døde som en agtværdig kvinde, hvilket den pæne begravelse, hun fik, bevidner.

I hendes bo findes intet, der kan fortælle noget om børnenes fader, om hvem man med sikkerhed kun véd, at han efterlod sine børn sit navn og sit våben.

Hans signet findes endnu i slægten.

29 Anna Maria Pettersdatter.
D. 27.2.1788.

Hvem der var Anna Maria Pettersdatters forældre, kan ikke med Sikkerhed siges, men i Diernes uden for Faaborg var en degn, Peder Hansen Møller, som formodentlig var hendes fader.

»Anden Pinsedag den 5. Julij 1724 om Morgenen Klokken imellem 5 og 6 blev Peder Hansen Møllers, Degn til Diernes Meenighed, hans lille Datter fød, tredie Pinsedag dend 6. ejusdem blev hun døbt af Hr. Hans Bloch og kaldet Anna. Sognepræsten Hr. Hans Blochs Kjereste bar Barnet. Seigneur Jørgen Søfrensens Kjereste gik for. Faddere: Monsieur Hans Grønnegaard, Rector Seigneur Peiter Busk, Seigneur Jacob Jørgensen Østed.«
(Faaborg kirkebog).

Formodentlig er hun senere rejst med en af disse til udlandet, eventuelt som selskabsdame.

Den 31. oktober 1758 ankom Maria Pettersdatter til Faaborg; hun angav at komme fra Esahug, men dette må sikkert være en fejlskrivning, da der ikke i Tyskland findes noget sted med det navn. Derimod findes der to steder, der hedder Eschau, det ene i Elsass, syd for Strassburg, det andet i Bayern ved Würzburg. Ingen af stederne kan der oplyses noget om hende eller hendes børn.

Hun medbragte to børn, en søn, Joseph Anton Ponsaing, født 1.5.1752, han blev koffardikaptajn og sejlede på Ostindien, muligvis også en tid på Kina og Indien. Han forblev ugift og døde 10.1.1812. Hans grav findes ved St. Petri kirkes sydмур i København.

Desuden havde hun en datter, der hed Caroline, hun blev gift med Hans Christian Petersen i København, andet har jeg ikke kunnet finde om hende.

Anna Maria Pettersdatter fødte 17. november 1758 — altså knap 3 uger efter sin ankomst til Faaborg — en søn. Hun kaldte ham Johan Georgius Jacobus Ponsaing.

— I Faaborg skifteprotokol 1765—1801 hedder det, at madame Anna Maria Petersen døde 27. februar 1788 i Kapellanstræde i Faaborg, hvor hun boede til leje. Der blev fremlagt et brev, dateret København 21. februar 1784, om, hvorledes man skulle forholde sig med madame Petersens efterladenskaber, hvis hun afgik ved døden. Brevet er skrevet af Hans Christian Petersen, gift med Caroline Ponsaing, og der er en påtegning på det af J. G. Ponsaing. Ifølge skifteprotokollen (folio 437—38) var disse den afdødes eneste arvinger.

I Faaborg kirkebog står: *„Onsdagen den 27de Februarij døde Madame Petersen i sit Alders 64de Aar og blev begravet paa Kirke Gaarden Tiirsdagen den 4de Martij, de 2 største Klokker blev ringet over hende og Jord Paakastelsen blev forrettet af Sogne-Præsten velærværdige Hr. Fogh.“*

S. L. Lange: Major Johan Georg Ponsaing med børn ved afdøde hustru og moders (fingerede) gravsted. (*Anna Chrestine Ponsaing f. Wichelsøe har gravsted ved Sct. Petri kirkes sydmur*). Sign. S. L. Lange, 1809.

Børnene på billedet er:

Anna Emilie Caroline Ponsaing }
Johanne Georgine Ponsaing } *døde som børn.*

Juliane Elise Ponsaing, *senere gift med provst Neergaard.*

Anna Marie Ponsaing, *senere gift med sognepræst Chr. Nicolai Pingel.*

Carl Georg Anton Ponsaing, *senere legationsråd, g. m. Elisabeth Larsen.*

Maleriet tilhører arkitekt m.a.a. Georg Ponsaing.

- 14 JOHAN GEORGIUS (GEORG) JACOBUS PONSAING,
klæde- og silkehandler,
f. 17.11.1758 i Faaborg, d. 19.12.1834 i København.

»1758 den 31. Oktober ankom et Fruentimmer til Byen ved Navn Anna Maria Pettersdatter. Hun foregav, at hun var fra Esahug. Hun gjorde Barsel 17. November og udlagde til Barnefader en Person ved Navn Johan Joseph Antonius Ponsaing fra Mainz. 22. November blev Barnet døbt i Kirken og kaldet Johan Georgius Jacobus Ponsaing. Hr. Lunds Kjæreste bar ham til Daaben, velædle Hr. Borgemester Mølmarchs Jomfru Datter Abel Pernille gik hos, og døbt af Hr. Lund.Mands Faderne: Tobias Jansen, Hans Hinrich Mølmarch, Jacob Christian Tandrup.«

(Faaborg kirkebog).

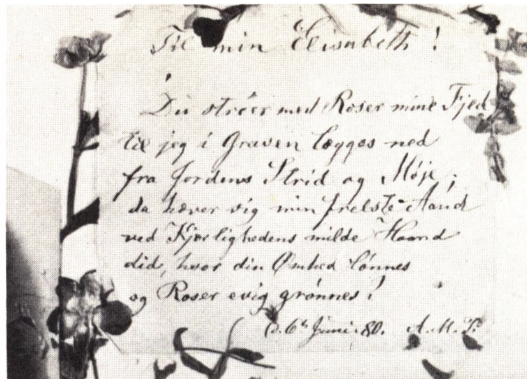
Han blev silke- og klædekræmmer på Østergade nr. 12. Han ejede hele huset og havde både butik og bolig der.

Han var kaptajn i Københavns Stads Compagnie, og 1809 skænkede han compagniet en fane. Han var fra 1801 „Beamter“ ved St. Petri kirke, og fra 1811 var han „ældste“ i menigheden (Louis Bobé: „Die Deutsche Sct. Petri Gemeinde“, 1925).

- 15 3.10.1795 giftede han sig med en skipperdatter fra Odense, Anna Christine Wichelsøe, f. 5.3.1768, d. 19.7.1807. De fik 8 børn, men kun 39 år gammel døde hun i barselseng. Om hans liv i København véd man meget lidt, men hans datterdatter, Elisabeth Mørch, efterlod sig nogle optegnelser, deri står:

»De var saa lykkelige og forelskede i hinanden, dette Ægtepar, i de faa Aar, de var gifte. Bedstemor døde, da hun var 39 år, efter at have faaet 8 Børn. Bedstefar vilde altid have hende i sin Nærhed, de kunde ikke undvære hinanden. Hun opholdt sig derfor altid i en Stue, der var bag ved Butikken og kaldtes »Bodstuen«. Der kom de fine Damer ind og raadførte sig med hende. Der kunde Børnene altsaa ikke opholde sig, men da min Mor var 3 Aar, kom hun i Huset hos Frøken Jessen. Denne Dame havde enkelte Børn i Huset, som hun opdrog. Hun blev anset for at være en stor Opdragerinde. Men hun vilde have Børnene i Huset Dag og Nat; dog gik hun ind paa, at Mor og hendes Søstre var hjemme om Natten. Da Mor var 5 Aar, begyndte hun at lære 3 Sprog. Hun var frem for alle Frk. Jessens Yndling og skulde rigtigt være et Mønsterbarn. Det er saamænd et Underværk, at hun blev saa sød, som hun var — trods den megen Lærdom. De havde en fransk Abbed til Lærer i Fransk, og de bedste Lærere i alt.«

Af de 8 børn var der kun 3, der blev voksne; nr. 2 var

7 Anna Marie Ponsaing, f. 21.12.1795 i København, d. 10.2.1888 i Hillerød.

»Hillerød, den 20. August 1886.

Da jeg nu er over 90 Aar gammel, er det paa Tiden at optegne nogle Mindedage og Tider af mit Liv, som det mulig kan more min yngre Slægt at læse. Jeg er født 1795 i Kjøbenhavn. Den første tydelige Erindring fra min Barndom er, da jeg i mit 5te Aar stod nedenfor Loftstrappen i min Faders Hus og græd, fordi jeg var for lille til at følge Husets Folk op paa Loftet og se den engelske Flaade komme sejlene imod Byen under Lord Nelsons Anførsel. Dette skete ved Aarhundredets Begyndelse.

Så oprandt der 6 lykkelige Aar af mit Liv, da min Fader betroede min Opdragelse til Frk. Jessen — Søster til Søhelten Admiral Jessen. Hun blev min kæreste Veninde, da min Moder døde, og jeg blev hos hende til min Confirmation. I dette Mellemlum indtraf det ulykkelige Aar 1807 for Danmark, da England ranede den danske Flaade. Jeg var kun 12 Aar dengang, men Erindringen om hin Rædselstid staar endnu med uudsletteligt Indtryk for mit Indre. Min elskede Fader, som var Kaptajn ved Borger-væbningen, maatte 3 Dage og Nætter være paa Volden, udsat for de dræbende Bomber. Vi boede midt i Byen, 5 Børn, hvoraf det mindste var 1 Aar og den ældste 14 Aar gammel, var hjemme, og vi var Vidner til mange skrækkelige Scener. Vor Præst kom saaledes en Nat hjem til os og sagde: »Her ser I mig med alt, hvad jeg ejer. Præstegaarden ligger paa Jorden, min Kone og Børnene gaar husvilde omkring. Frue Kirke og Petri Kirke staar i lys Lue tilligemed alle de omkringliggende Gader.« — Saa kom den 3die Dag og bragte Vaabenstilstand, da blev det onde værre, thi Røvere kunde nu gaa i Land, hvor de vilde, i hele Sjælland. Bjergskotterne spadserede i Frederiksberg Have, og Landet blev hærget paa alle Maader — man sagde, det var en slem Idé at befæste Kjøbenhavn. Saa rejste de med hele den danske Flaade og lod kun nogle Kanonbaade blive tilbage. Der blev sat en Skamstøtte paa Ulfeldts Plads for General Pepmann, fordi han havde iværksat Befæstningen. — Den Dag, de faldne danske Søhelte skulde begraves, gik Sørgetoget ad Østergade forbi min Faders Hus, og Vinduerne i begge Etager var derfor fulde af Tilskuere; da jeg gik ud af Gangdøren, stod der en engelsk civilklædt Officer; han spurgte mig, om det maatte være tilladt ham at se Sørgetoget fra et af Vinduerne. Jeg aabnede derfor Døren, og han gik ind i Salen, som han forlod stiltiende, da Sørgekæren var draget forbi. Hvad mon han følte ved det sørgelige Syn?

Jeg var kun 15½ Aar, da jeg blev forlovet med Chr. Nikolaj Pingel. Han var theol. cand., men der hengik 8 Aar, inden han blev kaldet til Sognepræst for Dover og Vænge Menigheder i Aarhus Stift. Vi havde Bryllup i November 1819 og rejste saa over til Svejstrup Præstegaard, som ligger i en dejlig Egn ikke langt fra Himmelbjerg. Der levede vi stille og lykkeligt i mange Aar med vore 6 kære Børn, indtil Tyskerne drog ind i Jylland med fjendtlige Tropper, saa vi var helt indesluttede og plagede af dem. Efter megen Svaghed døde min Mand, og jeg rejste til Kjøbenhavn, hvor to af mine Døtre boede. To Døtre fulgte med mig derover, den ene af disse blev gift med Lærer Outzen, og den yngste blev gift med Civilingeniør Mørch, som blev Conductør ved Skansegravningen i Fredericia, da Tyskerne atter truede Landet. Min Datter med sin lille Pige og jeg fulgte med derover; dette var 1861, men 3 Aar derefter

rykkede Preusserne ind i Jylland, og min Datter med Børn og jeg maatte flygte til Fyen. Nu er det 22 Aar, siden vi kom til Sjælland, og jeg er bestandig hos min yngste Datter og Svigersøn, hvor jeg nyder kærlig Pleje i min høje Alder. Jeg har haft 38 Børnebørn, hvoraf kun de 24 lever, og jeg er Oldemor til 6 Børn. — Dette er et kort Udtog af mit lange, meget bevægede Liv, men i alt, hvad der har mødt mig, har jeg erkjendt, at Guds Fred og Naade har hvilet over mig, og derfor vil jeg love og prise hans Navn til evig Tid.

Anna Marie Pingel, f. Ponsaing.«

Hendes datter Elisabeth fortsætter beretningen om, da moderen var ude at lære husvæsen i Sæby præstegård ved Tissø.

»Paa den anden Side af Tissø ligger der en Herregaard, Sæbygaard. Der boede en Kammerherre Hoppe. De havde en Huslærer, der hed Pingel. — Han og Forvalteren skulde da ogsaa over at se den smukke Pige hos Præstens Moder havde just lagt en 9-Ært over Døren. Saa kom de 2 Herrer. »Nu skal vi se, hvem De skal have til Mand,« sagde Fru Lassen. Efter Tidens Skik gjorde de to Herrer Komplimenter om, hvem der først skulde gaa ind ad Døren, men til sidst skjød Forvalteren til Pingel, saa han kom først.

Og han var ogsaa strax væk.

Fru Lassen bad den yndige Marie om at synge. Strax satte hun sig til Klaveret og sang: »I Østens Sølvblaa Dagen smiler«, af Høstgildet.

Cand. theol. Pingel begyndte strax at storme denne lille, lette Fæstning. Han byggede Lysthuse til hende i Skoven ved Tissø, han digtede, og han tegnede Billeder af Præstegaarden, som jeg har endnu, og af Herregaarden, hvor han var. De blev forlovede, da hun var 16 Aar, han 31.

Da de to Aar var omme, skulde Moder hjem og tilligemed sin Søster, der da var ude at lære Husholdning og kom hjem forlovet med teologisk Kandidat Neergaard, bestyre Bedstefars Hus.

Pingel flyttede saa til Kjøbenhavn og levede af at give Timer i »Efterslægten« og Frøken Jakobsens Institut. Denne Tingenes Tilstand varede i 8 Aar. Brudgommen var meget forelsket og — meget jaloux, og Bedstefar og Frk. Jessen havde ikke rigtig Mod paa at betro ham deres yndige, fine Marie. Men hun elskede ham og vilde desuden ikke bryde sit Ord.

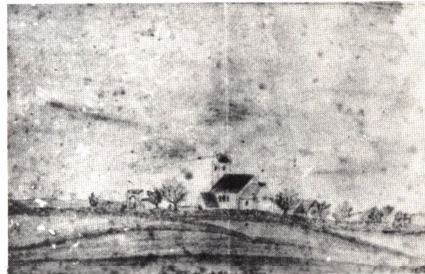
Det var 8 lykkelige Aar sammen med Søsteren Julie, de elskede hinanden — og hos deres fine, kjærlige Far, der var glad og stolt af sine to smukke, brunøjede Døtre.

De kom meget ud til Frk. Jessen og til hendes Broder, Admiral Jessen, og deres andre Venner, ogsaa til Baller i »Kongens Klub«.

1819 fik Pingel Embede i Dover og Venge ved Skanderborg, hvor han blev, til han den 10. Januar 1850 døde.

Brylluppet blev holdt. Østergade var illumineret, og Mitchell sad i sit Vindue og spillede Klarinet hele Aftenen.

Og de rejste over Fyen. I Odense boede Fars Far, der havde været Landmaaler paa Ærø. Den gamle Mand var sat Stævne paa Gæstgivergaarden for at se sin Svigerdatter. Paa Vejen mødte han en yndig ung Pige med røde Kinder og brune Krøller. »Lille Jomfru, kan hun ikke sige mig, hvor Pastor Pingel bor?« «Aah, De er vist min Svigerfader!» Tableau!

De kom saa til Svejstrup Præstegaard i 1819 i November. En sammenfalden Rønne. — En Dag var Karlen sendt op paa Loftet for at reparere Skaden paa Taget. Han stak Benet ned gennem Loftet paa Dagligstuen.

Det var i November. Præstegaarden ligger meget højt, kun faa Fod lavere end det nærliggende Himmelbjærg. Paa den Aarstid hyler Stormen deromkring, som om tusind Stemmer sang en frygtelig Psalme. Deres pæne Meubler kunde slet ikke blive udpakede, ja, de blev vist i Kjøbenhavn.

Der sad min unge, skønne Moder, men jeg vil haabe, at hendes Mand dengang var øm og kjærlig mod hende. — Det var han vist.

Dog maatte han ofte gjøre lange Rejser til Aarhus og købe Tømmer o. s. v. ned til den ny Præstegaard og blev der ofte i flere Dage.

Pigen og Karlen var der efter Tidens Skik ikke Tale om, at Fruen kunde have Samkvem med. Dog var hun naturligvis glad for at have dem. — Da fik Pigen Skarlagensfeber og døde, laa Lig i Præstegaarden. Moder plejede hende og klædte hende som Lig.

Det har været trange Tider for den lille Kvinde, der kom fra det lune, rige, kjærlige, kjøbenhavnske Hjem. Nu skulde alt det staa sin Prøve, som hun havde lært af sin gudfrygtige Fader og Frk. Jessen. — Og det stod sin Prøve!!

Hun fik Rokken frem og spandt den gode Uld af deres Faar. Hun sang sine Sange med sin Mand, og hun bad til Gud om Styrke: »O Gud, skab i mig et rent Hjerte og forny en stadig Aand inden i mig. Bortkast mig ikke, o Herre, fra dit Aasyn og tag ikke din Helligaand fra mig. Styrk mig alle Vegne ved din Hjælp og ved en villig Aand opholde du mig«. (Det var hendes Aftenbøn, til hun døde som 93-årig).

Først en halv Snes Aar efter gjensaa hun sit Hjem og sin Fader. Da rejste man ikke saa meget som nu. Det kunde man jo ikke. De *kjørte* til København i egen Vogn. Tog med en »Smakke« over Belterne og var tre Uger borte og kun 11 Dage i Kjøbenhavn.«

De havde 6 børn, yngst af dem var Elsebeth Jacobine Elisa Pingel (3).

NIELS PETER MØRCH

og

ELISABETH PINGEL

GULDBRYLLUPSBILLEDET 11.5.1908

1. Chr. Outzen - se side 81
- 2 og 3. elever
4. Ebba
5. Erik
6. Eva
7. Agnes Schröder
8. Libba
9. elev
10. Christen Jul
11. Gudrun
12. gartner Knud Nielsen
- 13 og 14. lærerinder
15. Elisabeth
16. Ejvind
17. Inger
18. frøken Lorentsen
19. Marie
20. Arne

21. Johanne
22. Knud
23. Gerhard
24. Erhard
25. Ditlev
26. amtsforvalter Rohte
27. Karise Krag - se side 81
28. fru Rohte
29. fru Paludan-Müller
30. lærerinde
31. Eva
32. pastor Bertel Paludan-Müller
33. Esther
34. Tage
35. Anna
36. Bedstemor

37. Bedstefar
38. Poul
39. Agnes
40. lærerinde
41. Marie Svejstrup Ponsaing
- side 82
42. Julle Ponsaing Hansen
- se side 82
43. tante Digne - Godtfredine
Mørch - se side 80
44. højskoleforstander Begtrup
45. fru Begtrup
46. Henning
47. Niels Peter
48. Inger Marie
49. Erik
50. Ellen
- 51 og 52. elever

2 NIELS PETER SEVERIN MØRK*), amtsvejnspektør, f. 26.10.1830 i Mørke, d. 21.4.1911 i Hillerød.

Døbt 4.4.1831 i Mørke. Faddere: Saddelmager Dahls Kone i Segalt, Exa. jur. Wendelboe i Balle, Skolelærer Sørensen i Uggerbølle, Sørensen i Daugstrup og Saddelmager Dahl i Segalt.

(Mørke kirkebog).

3 Elsebeth Jacobine Elise Pingel, kaldet Betty i sin barndom, ELISABETH som voksen, f. 27.12.1836 i Svejstrup, d. 12.3.1911 i Hillerød.

Hjemmedøbt 24.1.1837, fremstillet i Dover Kirke den 6.7.1837. Faddere: Madam Clausen, Sognepræstens Kone i Adslev, Barnets Moder Mad. Pingel. S. T. Hr. Justitsraad Blichfeldt i Skanderborg, S. T. Hr. Pastor emeritus Petersen i Svejstrup og S. T. Hr. Pastor Kjerrumbaard, Sognepræst i Rye.

(Dover kirkebog).

Ungkarl Civilingenieur Niels Peter Severin Mørch, 27 Aar, af den Evang. Luth. Frimenighed og Pigen Elsebeth Jacobine Elise Pingel, 21 Aar, af den Evang. Lutherske Frimenighed, 155 Løngangsstræde.

Viet 3. Maj 1858 paa Kjøbenhavns Raadstue. Forlovere: Skomagermester J. B. Schmidt, H. Hagedorn.

(Vor Frue kirkebog).

Niels Peter Mørchs barndom og ungdom

De, der husker bedstefar, skildrer ham som en gammel, stilfærdig mand, beskeden og eftergivende i sin daglige færds; og således vil hans minde leve i slægten. Men hvordan var han i sin ungdom? Hvordan var den unge mand, der i midten af forrige århundrede traf Betty Pingel? Og hvordan var han i sine bedste år, da han efter 64 havde bosat sig i Hillerød? Om det véd vi såre lidt. Vi ejer ingen optegnelser fra hans hånd, og han var øjensynlig ikke en mand, der fortalte ret meget om sig selv. De sparsomme oplysninger, vi har, giver kun et ufuldstændigt rids af det ydre i hans levnedsløb. Alt det, der kunne gøre mindet om den unge Niels Peter Mørch levende og nærværende, det savner vi. Vi fornemmer, at livet ikke altid var let for denne mand; og vi véd, at han endte sine dage som en stille, næsten ydmyg mand — men også en mand, som slægtens yngste gerne tog ved hånden, og det har nok hørt til hans livs lykkeligste oplevelser.

*) På hans dåbsattest er navnet stavet MØRK. Det samme er tilfældet hos min broder Troels Trier Mørk. Dette er de to eneste steder, jeg har fundet denne stavemåde — dog er alle Troels' børn døbt Mørk. På bedstefars vielsesattest er hans navn stavet MØRCH. Stavemåden på hans dåbsattest må være en fejlskrivning af præsten, formodentlig afledt af, at han er født i Mørke. På Troels' dåbsattest er det en fejl fra præstens side, da alle vi andre 7 er døbt Mørch.

Han fødtes i landsbyen Mørke lidt nord for Kalø Vig. Faderen, Bertel Nicolai Mørch, der var lærer, døde, da Niels Peter var 5 år gammel, og moderen sad tilbage med 5 børn og ventede endnu et.

I nogle efterladte optegnelser har bedstemor givet en meget følelsesfuld skildring af det Mørch'ske hjem. Hendes datter Gudrun har også skrevet herom på grundlag af bedstemors oplysninger. (Begge dele gengives i „Bedstemors Bog“, som senere skal omtales). Det fremgår heraf, at Niels Peters mor skal have haft svært ved at klare sig med sin lille pension som lærerenke, og at hun derfor tog arbejde i „herregårdens have“ og på den måde skaffede sig en fribolig. At der ikke har været velstand til huse er klart. Skildringen er måske også i alt væsentligt rigtig, men der er grund til at gøre opmærksom på, at andre punkter i bedstemors fremstilling ikke er i overensstemmelse med kirkebøger og kaldsbøger. Når bedstemor giver en meget bred skildring af det unge lærerhjem på „den høje bakke“ i Kristrup ved Randers, så gør hun sig her skyldig i en fejltagelse. Niels Peters mor, Ane Marie Dahl, var ikke fra Kristrup. Hun var datter af lærer Dahl i Mørke. Lærer Dahl døde i 1816, og samme år fik Bertel Nicolai Mørch kaldet. To år senere giftede han sig med Ane Marie Dahl. Først i 1831 fik han kaldet i Kristrup, og det var her i Kristrup, han døde i 1835.

Fra bedstefar selv har vi ingen egentlige oplysninger fra barndomshjemmet, men han talte altid om sin mor med stor hengivenhed, mens han vistnok kun huskede faderen fra dødslejet.

Det lykkedes at få Niels Peter på latinskolen i Randers. En af de få ting, han har fortalt fra sin barndom, er den, at han fra sit ellefte år tjente lidt ved at hjælpe mere velhavende kammerater med lektierne, og det gik meget godt, sagde han, „for jeg kunne hele verden og syv landsbyer til“.

Hvor længe Niels Peter gik i latinskolen, véd vi ikke, men som 14-årig forlod han Randers og begav sig på den lange rejse til København og derfra til Lolland, hvor han kom i huset hos sin faster Marie, der var præstekone. Han blev uddannet som møllebygger og kom senere til København, hvor han nogle år var beskæftiget i den virksomhed, der siden blev til Burmeister & Wain. Hans broder Mouritz arbejdede samme sted.

I disse år sluttede han sig til pastor Grundets frimenighed, der holdt møder i Løngangsstræde. Her traf han den 20-årige Betty Pingel.

Betty Pingels barndom og ungdom

Bedstemor havde en udtalt trang til at meddele sig til papiret. På hendes skrivebord lå en bog i stift, broget bind, „Åndrighedsbogen“ kaldte børnene den. Heri skrev hun sine tanker, eller rettere: formulerede sine etiske og moralske grundsætninger og sine meninger om og kommentarer til dagens begivenheder og tidens åndelige strømninger. Det var, skrev hendes datter Gudrun, „en slags dagbog uden dagbøgers sædvanlige fejl med at gennemsnage sit eget indre“. Sandt er det, bedstemors inderste tanker og åndelige udvikling finder vi ikke i „Åndrighedsbogen“; derimod i fuldt mål alt det, hun som nidkær opdrager ville lægge sine børn på sinde. Hvad der førte hende og bedstefar til Grundets frimenighed og senere til den grundtvigske kreds, om det får vi intet at vide — og vi må tilføje: desværre, for vi ville dog gerne have vidst, hvad der inderst inde rørte sig i disse to mennesker.

I 1951 udgav Anna Viggo Pedersen et uddrag af bedstemors optegnelser under titlen „Bedstemors Bog“. Heri findes blandt andet hendes egen skildring af barndomshjemmet i Svejstrup præstegård.

Svejstrup ligger 7 km nordvest for Skanderborg i en meget naturskøn egn. Fra præstegården var der vid udsigt over Skanderborg by og den store Mossø med fjerne bakker i baggrunden. Bedstemor skriver varmt og forelsket om dette landskab, der betød så meget for hende.

Noget stærkt religiøst hjem har det vel næppe været. Om sin faders forkyndelse siger hun intet, men lægger så meget desto større vægt på det kulturelle niveau, der prægede det daglige liv i præstegården. Der blev købt klaver til 300 Rigsbankdalere og „dyre noder“ med Gades, Kuhlaus og Weyses melodier og sangene fra Heibergs vaudeviller — ja, „da var der Digtene og Komponister“. Der blev også sørget for undervisning i discipliner et landligt præstegårdsliv ellers sjældent bød på, idet der blev hentet sanglærere og tegnelærere i København.

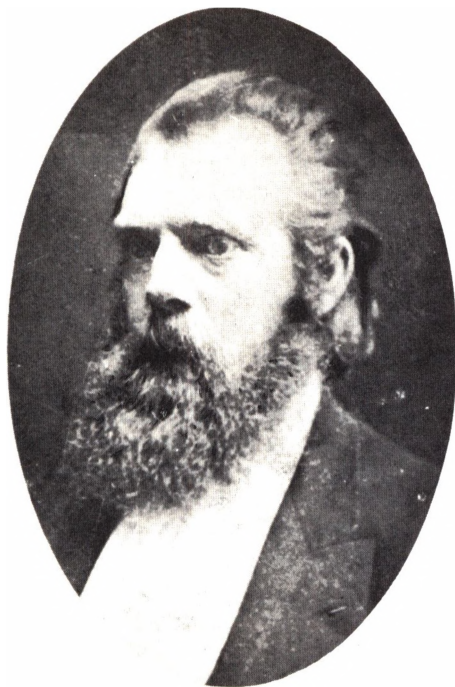
Bedstemor var 11 år, da treårskrigen brød ud. Den stærke, nyvakte nationalfølelse, der i de dage gik over landet, gjorde sig også gældende i Svejstrup præstegård. Det fortæller, at bedstemor samlede landsbyens koner ved gadekæret, hvor hun læste avisens krigsberetninger højt. En dag brast en kone i gråd over tablisten, men den lille fædrelandskærlige præstedatter så anderledes på det. Med sand begejstring udslyngede hun, at „det er den skønneste død at dø for fædrelandet“.

For øvrigt var hun den yngste af børnene, 8 år yngre end den næst yngste, og det gav hende en særstilling i familien som moderens „øjesten“ og „den eneste, der ikke var kuert af ærefrygt“ for den strenge fader.

Men de lyse dage i Svejstrup fik ende. Da tyskerne i 49 forfulgte de danske tropper op gennem Jylland, blev bedstemor sendt med sin 12 år ældre søster Juliane til en moster, der var gift med provst Neergaard i Hillerød.

Året efter døde faderen, og moderen flyttede til København med bedstemor og Juliane.

Juliane blev kort efter gift, to andre søstre var blevet gift allerede før krigen, en fjerde søster bosatte sig i Silkeborg, og den eneste dreng i flokken udvandrede. Bedstemor boede altså som den sidste af børnene hos sin mor, da hun traf bedstefar.

Elisabeth og Niels Peter Mørch's ægteskab

Elisabeth Pingel og Niels Peter Mørch blev viet på Københavns rådhus i 1858 den 3. maj, men de regnede altid den 11. maj som deres bryllupsdag; måske forholder det sig sådan, at der den dag har fundet en slags bryllupshøjtidelighed sted i fri-menigheden.

Den gamle fru Pingel kom til at bo hos det unge ægtepar, og hun blev hos dem lige til sin død 30 år senere.

De første år i ægteskabet var ikke lette. Bedstefar havde svært ved at finde sig en sikker levevej; og til de økonomiske besværligheder kom den store sorg, at familiens førstefødte — en søn, der blev kaldt Immanuel — pludselig døde et halvt år gammel.

Imidlertid bedredes de økonomiske forhold, da bedstefar i begyndelsen af 60'erne blev konduktør ved befæstningsarbejderne omkring Fredericia. Hele familien flyttede derover med datteren Marie, der var født i København samme år, og den 66-årige mormor.

Tiden i Fredericia begyndte lyst. Bedstefar havde sit gode arbejde, og i april 1863 forøgedes familien med sønnen Erhard.

Men så kom krigen.

Dannevirke blev rømmet, og tyskerne nærmede sig Fredericia. Mange blev evakuerede, men den Mørch'ske familie blev i byen. Først da belejringen truede, besluttede de at bringe Marie og den gamle fru Pingel i sikkerhed på Fyn. Bedstemor fulgte dem derover, men vendte straks tilbage til bedstefar og den spæde Erhard. Så begyndte bombardementet; og nu blev det endelig klart for bedstefar, at det var uforsvarligt at lade kone og barn blive i byen. Bedstemor måtte af sted. Med sine to børn rejste hun over til nogle venner på Lolland, hvor hun blev, til krigen var forbi.

Nu bosatte familien sig i Hillerød, hvor bedstefar i 1868 blev amtsvevinspektør. Her i Hillerød slog de rod. I næsten et halvt århundrede boede de i „det kære havehus i Helsingørsgade“, og det kan uden overdrivelse siges, at det var et ualmindelig rigt liv, der blev levet i den hastigt voksende familie.

De kom hurtigt i forbindelse med byens grundtvigske kreds, hvor digterpræsten Hostrup var et naturligt midtpunkt, og der opstod et varmt venskabsforhold mellem de to familier. En anden af vennekredsen, præsten og højskolemanden Morten Pontoppidan, fortæller i en artikel om Hostrup (Fra Frederiksborg Amt - Aarvog for 1912) et træk, der viser, hvorledes bedstefar på sin stille måde tog levende del i livet inden for denne kreds: Det var kommet på tale at bygge en højskole på Hillerødeggen, og bedstefar var blandt dem, der tog sig varmest af sagen. De nødvendige midler blev skaffet. Men hvor skulle skolen ligge? Hostrup og bedstefar drøftede spørgsmålet, og bedstefar fortalte da, at han ofte, når han en mørk aften kom kørende ude fra Slangerupkanten og nærmede sig Frerslev, havde set et oplyst vindue skinne imod sig. Lyset forekom ham som et fyr i den mørke nat. Nu ville tilfældet, at netop dette hus med det oplyste vindue kunne erhverves til højskolen. Og således blev det. På Hostrup havde det poetiske billede af fyret i natten virket så stærkt, at han brugte det, da han skulle skrive en sang til skolens indvielse. Sangen er den kendte „Er Skolen for andre end Pilt og Pog“, hvor det hedder i andet vers:

Vi bygge et Fyr paa den flade Jord,
som mildt sit Lys over Mark vil sende;
vi rejse en Arne, som ej er stor,
men dog har Plads til hver Lysets Frænde.

Men det er tydeligt, at det var bedstemor, der var familiens midtpunkt. Julie Feilberg skriver i et af sine breve fra den „lille, skrøbelige hytte“ på Canadas prærie: „Hvis jeg var begavet som mo’r og ret forstod at være det midtpunkt, som samler og optager alle, så man dannede en verden, hvor der knap er plads for noget savn for dem, der virkelig optages i kredsen, så vilde i det mindste mine børn være lykkelige. Tænk, om man blot kunde spille som mo’r. Når hun i min barndom spillede, var det, som jeg kunde flyve. Der var et trykkeri i mo’rs spil, og hvor hun fulgte sangen, eller vi spillet, ingen spillede som hun! Og hvor jeg føler det, når julesalmerne her klinger så mat, at det var mo’r, der sang dem ind i os, så de blev et stykke af vore sjæle. Det var en gave mere værd end perler og guld! Jeg har kun en svag genklang til mine egne børn.“

Der er heller ingen tvivl om, at bedstemor i et og alt følte sig på rette plads her i livet. På den tid lå kvindens kald jo udelukkende inden for hjemmets rammer. Men mon bedstefar på samme måde følte sig på rette hylde? Betragter man hans livsløb, får man det indtryk, at rene tilfældigheder gang på gang har bestemt hans skæbne. Det forholdt sig da også sådan, at han som amtsvevinspektør gav sig af med private forretninger. Og måske var det det, der førte ham i ulykke. I hvert fald medførte uheldige finansielle transaktioner, at han kom på kant med loven og idømtes en straf, der blandt andet medførte, at han i 1880 måtte fratræde sin stilling. Nogle af hans slægtninge skal have været villige til at træde hjælpende til på betingelse af, at han udvandrede — en udvej, bedstefar ikke gjorde brug af. Han blev og tog følgerne af sine handlinger.

For familien var det, der overgik bedstefar, naturligvis et hårdt slag; men bedstemor bar det med styrke, selv om det vel nok i vore dage må forundre, at ulykken blev skjult for børnene på en måde, der medførte, at de aldrig — end ikke indbyrdes, og heller ikke som ældre — omtalte disse begivenheder.

Økonomisk klarede bedstemor disse år ved at holde pensionat. Men en streng tid var det. Hun og børnene måtte sande, at venner i nøden er sjældne. Dog, der fandtes een: hendes senere svigersøn Henrik Kemp, som i 8 år var kapellan hos Hostrup. Om ham skrev hun i 1883: „Han kom til dette stakkels, sunkne Hus, som alle mer eller mindre havde vendt Ryggen, kom sendt af vor Herre og bragte Trøst og Oprejsning fra ham. Saa mildt paa os alle, ja, regnede sig snart som en af os. — Støttede os paa alle Maader, saa vi virkelig kom vidunderligt paa Fode, jeg tror næsten, jeg tør sige baade i Guds og Menneskers Øjne.

Jeg ønsker, at alle mine Børn maa faa Del i dette hellige Minde, maa faa Syn for, hvad man kan blive for andre, ved at være et sandt og kjærligt Menneske, der har Forstand og Dannelse til at tage blidt og fast paa Tingene, og som *vil* lade sig bruge af vor Herre.“

For bedstefar var de følgende år selvsagt vanskelige, men det lykkedes ham at få noget tilsynsarbejde forskellige steder, blandt andet ved bygningen af Frihavnen. Da de store jordarbejder ved anlæggelsen af Københavns godsbanegård blev påbegyndt, fik han en stilling her, og hjemmet flyttedes til København, hvor de blev i 8 år.

Efter århundredskiftet tog de tilbage til Hillerød, hvor Marie og Eva i mellemtiden havde begyndt skolen. De flyttede atter ind i det gamle hjem i Helsingørsgade og boede fra 1905, da Elisabeth Kemp var blevet enke, i hus med hende og hendes børn.

I 1908 holdt de guldbryllup med 10 børn og 20 børnebørn. Ved den lejlighed skrev datteren Eva en sang, hvori det hedder:

Først var I to, saa blev I mange,
og saa igen blev I kun to;
men Hjemmet har de samme Sange,
det samme Haab, den samme Tro,
det samme varme Arnested,
som det er godt at hvile ved.

I marts 1911 døde bedstemor og 40 dage derefter bedstefar. Deres minde vil leve i slægten. Vi vil huske bedstemor som en stærk personlighed, hvis indstilling prægede børnene — og vel især døtrene — for hele livet. Bedstefar husker vi som en stiltfærdig, gammel mand, måske med et skær af tragedie over sig; men lad os ikke glemme, at han var et menneske, der ikke lod sig slå ud. Gang på gang evnede han at bane sig nye veje. Og det hjem, der skabtes ved hans og bedstemors livsgerning, har været til sand berigelse for mange.

EFTERKOMMERNE

A Nicolaj - kaldt IMMANUEL - MØRCH, f. 30.11.1859 i København, d. 6.6.1860 sst.

På hans dåbsattest står kun Nicolaj Mørch. Bedstemor må derfor enten fra hans fødsel eller efter hans død have kaldt ham Immanuel, hvilket betyder „Guds gave“.

Marie og Inger

B Anna MARIE Frederikke Mørch - skriver sig MØRK, skolebestyrerinde, f. 14.4. 1861 i København, d. 30.5.1944 i Hillerød.

Marie Mørk „gik i skole“ i præstegården i Hillerød hos digterpræsten Jens Christian Hostrup sammen med hans egne børn. Her grundlagdes den begejstring for digtning og historie, for natur og fædreland, som besjælede hendes gerning livet igennem. 14 år gammel underviste hun sine søskende og vennernes børn, deriblandt Sigurd Berg, der ved skolens 25 års jubilæum, som indenrigsminister, på kongens vegne overrakte hende fortjenstmedaljen i guld.

Marie tog lærerindeeksamen fra N. Zahles skole. Hun besvarede en prisopgave til universitetet: „Naturesans og naturdigtning i Danmark ned gennem tiderne“, for hvilken hun fik accessit. Lærerinde ved Vældegårds husholdningsskole 1887—95. Grundlagde 2. september 1895 sammen med søsteren Eva „M. Mørks Skole og Hjem for Børn og unge Piger“ i en nybygning, hun havde ladet opføre i Hillerød. Da byrådet tildelte hende det kommunale tilskud til den forberedelsesskole, som

tidligere var knyttet til latinskolen, opførte hun 1908 „den nye skole“, tegnet af hendes broder Ejvind. Denne skole, bestående af forberedelsesskole for piger og drenge, mellem- og realskole for piger, det eksamensfri „fortsættelseshold“ — hendes yndlingstanke — for unge piger over den skolepligtige alder samt en kostafdeling for piger i alle aldre fra ind- og udlandet, ejede og ledede Marie Mørk fra 1895 til 1930.

Selv underviste hun i historie og kunsthistorie. Når hun fortalte historie, følte man næsten, at man var med, hvor det foregik — og talrige er de hilsener, hun har fået fra gamle elever, som har takket hende på deres rejser efter at have mødt den kunst, hun i sine timer havde vakt deres interesse for.

„Modig, munter, mild“ var Maries valgsprog, og skønt hun tit har sagt, at et valgsprog jo ikke siger noget om, hvad et menneske *er*, men om de egenskaber, det stræber efter at opfylde, så må det her siges, at hendes stræben bar frugt. Hun havde det, man med et moderne udtryk kalder „sine meningers mod“. Det arbejde, hun havde påtaget sig, gik hun fuldt og helt ind for med godt humør. Derfor var hun den fødte førerskikkelse, og skønt hun blandt sine elever skabte stor respekt om sig, var hun — forud for sin tid — klar over, at man tit når længere med mildhed og forståelse, end med strengthed.

Da hendes søster, Julie Feilberg, i 1911 rejste med 5 børn til Canada til sin mand, som var udvandret året før, adopterede Marie og Eva to af hendes børn, Niels Peter og Anna, som allerede da havde boet på skolen i flere år, og som dér fik et godt og kærligt hjem.

(Niels Peter og Anna)

Erhard og Marie

C Frederik Christian ERHARD MØRCH, oberstløjtnant i hæren, f. 12.4.1863 i Fredericia, d. 28.9.1944 i Hillerød. Døbt 24.5.1863 i Trinitatis Kirke i Fredericia. Faddere: Enkemadam Mørch af Horsens, Frøken Johanne Pingel af Silkeborg, Enkefru Pingel, Avlsbruger Chr. Cohn.

G. 15.5.1897 m. AGNES Mary Jespersen, f. 19.1.1871 i Fredericia.

Erhard Mørch fik sin skoleuddannelse hos den frisindede Mantzius i Birkerød, hvor hans sans for religiøse, nationale og musikalske værdier, der var ham indpodet i forældrenes levende hjem, nu blev yderligere udviklet.

Erhard meldte sig som officerselev i hæren efter at have taget præliminæreksamen ved universitetet. Efter at have aftjent sin værnepligt blev han som ung officer garnisoneret i Fredericia, hvor han i 1888 blev forlovet med den purunge Agnes Jespersen, datter af søfartschef i DSB C. F. Jespersen, gift med Carlina Amondson fra en gammel koffardislægt. De unge blev gift i 1897 efter en af datidens lange forlovelser.

Erhard var en velbegavet, rask og dygtig officer, der efter års soldaterliv i skiftende garnisoner i 1910 blev oberstløjtnant og chef for 5. bataillon, en af hærens ældste afdelinger, hvis 300 års jubilæum han som chef oplevede i 1914 i sikringsstyrken under første verdenskrig. Til jubilæet forfattede han et værk om 5. bataillons historie.

Ved sin afsked i 1924 efter mere end 40 års tjeneste i hæren i mange forskellige garnisonsbyer flyttedes hjemmet til Helsingør, hvor deres ægteliv begyndte i 1897, men allerede et års tid efter flyttede de til den Mørch'ske „familieby“, Hillerød, hvor Erhard, følgende en af sine andre livsinteresser, med iver og glæde tog et kirkeligt arbejde op som kantor ved Frederiksborg Slotskirke, hvilket vedvarede, til han følte sig træt af sin alder. I sit otium drev han militærhistoriske studier.

Erhard var Ridder af Dannebrog og Dannebrogsmænd.

(Poul)

- I. **POUL Adam MØRCH**, kommandør i søværnet, f. 25.3.1898 i Helsingør, g. 4.2.1928 m. **EVA Feilberg**, f. 24.3.1894 i Chicago.

- a. **POUL ADAM MØRCH**, lærer, f. 2.7.1929 i Hillerød, g. 14.6.1958 m. **MARY Førslev Jensen**, f. 24.3.1926 i København.

- b. **Julie Johanne HELLE MØRCH**, sygeplejerske, f. 22.2.1935 på Frederiksberg.

- c. **HENNING Frederik Christian MØRCH**, stud mag. i geografi, f. 11.6.1937 på Frederiksberg.

- II. **ELLEN Mørch**, f. 7.3.1900 i Helsingør, g. 7.7.1934 m. **Jørgen ALBERT CHRISTENSEN**, ingeniør i Buenos Aires, Argentina, f. 14.5.1887 i Thisted.

D JULIE Johanne Mørch,
f. 3.11.1865 i Hillerød, d. 20.9.1953 i East Braintree, Manitoba, Canada. Døbt
21.11.1865 i Frederiksborg Slotskirke. Faddere: Præsteenke Pingel og Forældrene
i Hillerød, Fotograf Ponsaing i København, Civilingeniør Mørch i Fredericia.

G. 7.5.1893 m. DITLEV Nicolaj FEILBERG, smed i Chicago, senere landmand
i Danmark og farmer i Canada, f. 10.4.1867 i Darum, d. 24.5.1944 i East Brain-
tree.

Julie rejste i 1892 til Chicago og blev dér gift med Ditlev Feilberg. Familien kom
tilbage til Danmark i 1897 og købte en gård i Malt. 1910 rejste Ditlev tilbage og
blev farmer i Canada, og 1911 fulgte Julie efter med 5 børn, idet Eva, Niels Peter
og Anna blev i Danmark.

Da hun første gang rejste til Amerika, skrev Hostrup følgende vers til hende:

Drag Du kun med dit unge Mod
ud fra de kendte Veje!
Thi det staar fast, at Gud er god
og Jorden er hans Eje.
Hans Sol gaar med og skaber Vaar,
hvorhen Du Dig vil vende,
og Hjerterbaand, som bandt Dig, naar
ud over Verdens Ende.
Tag Hjertet med, og gaa med Gud!
Tør Taaren af din Kind!
Og luk ej gamle Venner ud,
naar ny Du lukker ind.

Julie vedblev at føle savnet af alt det, hun havde forladt — fædreland, slægt og
venner. Men hendes varme hjerte, kærligheden til mand og børn, en rig natur-
følelse, udpræget humoristisk sans og — ikke mindst — hendes forvisning om at
være i Guds varetægt, gjorde hendes liv rigt.

I 1912 og 1918 udgav Julie Feilbergs svigerfader, præsten og folkemindforskeren
H. F. Feilberg, en del af hendes breve under titlerne „De derovre“ og „Hjemliv
paa Prærien“ (Gyldendals Forlag). Helge Rode og Thorkild Gravlund skrev smukt
om bøgerne, og Knut Hamsun anmeldte „Hjemliv paa Prærien“ således:

»Jeg læste den en Nat, naturligvis var der ikke Tale om Søvn. Her var, Gudskelov, ikke Litteratur, men ellers alt. Bogen var herlig; her var personlig Overflod, her var Karakter og Godhed, jeg laa i en Huske af Medfølelse med »Fru Johanne« og hele hendes Familie.

Slige Breve, som hun skriver! Saa forskellige fra de evindelige Soldaterbreve om Døden og atter Døden! Hun skriver om Livet! Troskyldig og troende, med aabent Ansigt. Det vexler med Latter og Vemod, med duggede Øjne og godt Humør, endog midt i Modgang.

Menneskene og Jorden! Rundt omkring ligger den vilde og voldsomme Prærie, om Vinteren i Snestorm, om Sommeren i en Million Roser.

Familien dyrker sin lille Lod, der gror Hvede, Potet og Hamp.

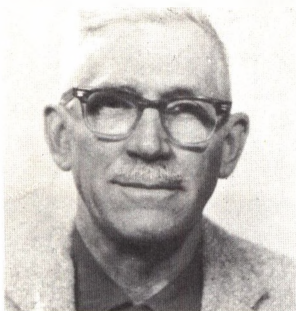
Børnene vokser op, arbejder med, nyttige til det yderste. De er glade Galninger og Kærnebørn, fuld af dansk Sind. Min begejstrede Hilsen til Hans og Niels!

En Direktør for en Millionfabrik skriver til mig om Bogen, at han følte sig i godt Selskab, i naturligt Selskab, i Selskab med Jorden og uskadte Mennesker, i en Luft af Renhed og Arbejdsmod.

Denne Familie er af de værdifuldeste paa begge Sider af Havet, det er et Tab for deres Fædreland, at de er borte.«

(Anna)

I. EVA *Feilberg*, f. 24.3.1894 i Chicago, g. m. sin fætter Poul (se under Erhard Mørch).

II. HENNING Frederik FEILBERG, snedker, f. 6.10.1895 i Chicago, g. 1) 20.5.1923 m. ELSIE Edra *Jeffries*, ægteskabet opløst 1953. g. 2) 8.10.1953 m. Florence Gwendoline - kaldt GWEN - *Davis*, f. 30.1.1912 i Vancouver, Canada.

a. (ad 1) Eva Grace - kaldt GAY - *Feilberg*, f. 28.9.1924, g. 11.1.1946 m. Austin WILLIAM HODGINS, f. 11.2.1924.

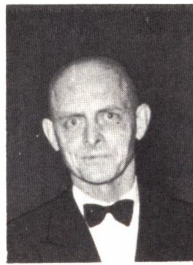
1. PATRICIA Gaye - kaldt Pat - HODGINS, f. 25.7.1946 i Toronto.
2. WILLIAM John - kaldt Jackie - HODGINS, f. 28.7.1948 i Toronto.
3. THOMAS - kaldt Tommy - Frederik HODGINS, f. 9.10.1949 i Toronto.
4. ELIZABETH - kaldt Beth - Julia HODGINS, f. 26.4.1954 i Toronto.
5. DAVID Michael HODGINS, f. 8.11.1960 i Toronto.

b. (ad 1) Haakon Henning - kaldt BUB - FEILBERG, f. 25.3.1926, g. 10.9.1956 m. EVELYN Lou *Hutchinson*, f. 4.10.1931.

c. (ad 1) Ivan DELL FEILBERG, f. 5.11.1927, g. 12.3.1955 m. BARBARA *Current*.
1. DEBORA Jean FEILBERG, f. 28.9. 1956.
2. BRADLEY Frederik FEILBERG, f. novbr. 1960.

III. **INGER MARIE Feilberg**, f. 11.1.1899 i Malt, d. 29.8.1956 i Skælskør, g. 10.6.1922 m. **JØRGEN DORNONVILLE DE LA COUR**, mekaniker, f. 14.1.1900.

a. **ELLEN Dornonville de la Cour**, sygeplejerske, f. 14.12.1926 i Winnipeg, Canada, g. 24.5.1953 m. **EIGIL HØJDAL**, værkstedsleder, f. 11.8.1915.

1. **JESPER HØJDAL**, f. 4.2.1955 i København.
2. **INGER MARIE HØJDAL**, f. 26.5.1956 i Skælskør.
3. **HANNE HØJDAL**, f. 23.9.1960 i Vordingborg.

IV. **NIELS PETER Mørch FEILBERG**, kunstmaler, f. 13.10.1900 i Malt.

V. ANNA Louise *Feilberg*, f. 30.3.1902 i Malt, g. 15.2.1926 m. JOHANNES VIGGO PEDERSEN, organist ved Grundtvigskirken, f. 8.8.1896 i Skamstrup.

a. MICHAEL VIGGO PEDERSEN, ingeniør, f. 12.12.1926 i Lund, g. 27.11.1954 m. LIZZIE *Sørensen*, født *Knudsten*, f. 26.6.1926.

b. ELISABETH Viggo *Pedersen*, arkitekt, f. 21.7.1928, g. 27.11.1952 m. SØREN Christian SASS, arkitekt m.a.a, f. 30.5.1926.
1. PETER SASS, f. 31.8.1957.

c. MARIE Mørk Viggo *Pedersen*, stud. mag., f. 21.5.1930, g. 28.2.1954 m. Karl KRISTIAN HVIDT, cand. mag., arkivar ved Rigsarkivet, f. 1.9.1929.

1. EVA HVIDT, f. 23.4.1958.
2. SIMON HVIDT, f. 9.10.1960.

d. THOMAS VIGGO PEDERSEN, stud. mag., organist ved Højdevangskirken i København, f. 29.10.1935 i København, g. 11.6.1960 m. METTE *Høeberg*, stud. mag., f. 18.10.1935 i Hellerup.

VI. **ELISABETH Feilberg**, f. 6.7.1903 i Malt, g. 20.12.1927 m. Per - kaldt PETE - Arvid SUNDQUIST, farmer, f. 5.6.1901 i Ahn Hallen, Jämtland, Sverige.

a. **LORETTA Emmeline Sundquist**, f. 24.10.1928 i Venn, Saskatchewan, g. 19.11.1949 m. **NORMAN WILLIAMS**, farmer, f. 20.6.1918 i Perdue, Sask.

1. **TERESA Ann WILLIAMS**, f. 12.1.1951 i Bigger, Sask.
2. **KAREN Louise WILLIAMS**, f. 13.12.1952 i Bigger, Sask.
3. **MARY LOU WILLIAMS**, f. 26.4.1955 i Bigger, Sask.
4. **CATHRINE Elisabeth WILLIAMS**, f. 15.2.1958 i Bigger, Sask.

b. **VIVIAN Alma Sundquist**, f. 2.1.1931 i Venn, Sask.

g. m. **LLOYD Frederik SCOTT**, farmer, f. 19.7.1925 i Venn.

1. **BRENDA Aylene SCOTT**, f. 12.2.1952 i Watrous, Sask.
2. **DAVID Lloyd SCOTT**, f. 16.11.1953 i Watrous, Sask.

c. **MARGARET Joan Sundquist**, f. 29.5.1934 i Venn, g. 30.5.1952 med en broder til Vivians mand, **GEORGE Garwood SCOTT**, farmer, f. 19.7.1928 i Venn, Sask.

1. **MEAGAN Judith SCOTT**, f. 21.1.1953 i Watrous, Sask.
2. **GEORGE Garwood SCOTT**, f. 26.1.1954 i Watrous, Sask.
3. **JANET Lee SCOTT**, f. 26.5.1955 i Watrous, Sask.
4. **HOLLY Amelia SCOTT**, f. 8.1.1958 i Watrous, Sask.
5. **RANDOLPH Philip SCOTT**, f. 9.1.1961 i Watrous, Sask.

d. **PETER Matthew SUNDQUIST**, f. 19.8.1935 i Venn, g. 28.6.1958 m. **OLIVE Irene Gulanskij**.

1. **JENNIFER Wanda SUNDQUIST**, f. 13.3.1959 i Venn, Sask.
2. **MELANIE Maureen SUNDQUIST**, f. 12.10.1960 i Venn, Sask.

e. **HAROLD Albert SUNDQUIST**, farmer, f. 29.9.1942 i Venn, Sask.

VII. Carl HAAKON FEILBERG, farmer i East Braintree, Manitoba, f. 27.10.1905 i Malt, g. 16.2.1932 m. LENA Martha *Marquart*, f. 11.10.1909 i Hardwood Lake, Ontario.

a. CARL Haakon FEILBERG, farmer, f. 16.12.1932 i East Braintree, Manitoba, g. 9.7.1960 m. LORNA *Nakka*.
1. HEATHER Louise FEILBERG, f. 2.7.1961.

VIII. Ditlev NIKOLAI Laurentius FEILBERG, farmer i East Braintree, Manitoba, f. 17.4.1907 i Malt, g. 15.2.1946 m. ESTHER Dora *Anderson*, f. 20.6.1916 i Lundar, Manitoba.

a. LORNA Elizabeth FEILBERG, f. 21.2.1948 i Winnipeg.
b. LAURENZE Anderson FEILBERG, f. 11.5.1949 i East Braintree.
c. MARGARET Anna Louise FEILBERG, f. 5.3.1952 i Winnipeg.
d. PAUL Eric Nicolai FEILBERG, f. 21.5.1953 i Winnipeg.

E EVA MØRCH, lærerinde ved Marie Mørks skole, f. 10.12.1867 i Hillerød, d. 31.1.1942 i København. Døbt 5.1.1868 i Frederiksborg Slotskirke. Faddere: Moderen, Fru Hostrup i Hillerød, Gårdmand Jens Nielsen i Højbjerg, Skoleforstander Jacobsen i Freerslev og Faderen.

Eva Mørch havde den vanskæbne i sin ungdom to gange at miste den, hun havde knyttet sig til.

Først var hun forlovet med en ung gårdmandssøn, stud. theol. Viggo Petersen. Hun sørgede dybt ved hans død, men sorgen udløste hendes digteriske evner, og hun skrev flere meget smukke digte af personlig karakter, men også et par salmer, hvoraf måske især „Lov Herren, min Sjæl“ er blevet sunget meget — dels på skolen, dels ved bryllupper og begravelser i familien.

Senere, da hendes broder Ejvind var blevet tømrersvend, var han på Askov med en anden ung tømrer, Carl Adolf Feilberg. Ejvind tog sin ven med hjem, Eva og Feilberg fandt hurtigt hinanden og blev forlovede, og dem kan vi takke for, at to andre unge mennesker i Chicago, Julie Mørch og Ditlev Feilberg, fandt hinanden.

Men også denne gang skilte døden de unge. Efter disse tragiske begivenheder var det naturligt for Eva at knytte sin fremtid til Maries, og de stod sammen fra begyndelsen ved ledelsen af skolen i Hillerød. Eva var dels husmor, og dels underviste hun de små i dansk og bibelhistorie. Hun havde det princip, at de små i første klasse allerede den første skoledag skulle have en fornemmelse af, at „de havde lært noget i skolen“. Og inden jul havde hun dem så vidt i gang, at de kunne „læse selv“ og skrive en lille julehilsen til deres forældre.

For de ældste klasser holdt hun religionshistoriske foredrag. Hun var, som flere af de søskende, en udmærket taler, og foruden eleverne var der flere damer fra byen, som med interesse fulgte disse foredrag gennem årene.

Ved skolens 25 års jubilæum i 1920 forærede Marie hende det dejlige sommerhus „Helle“ på Nakkehoved bakker som en tak og anerkendelse for Evas kærlighed til og pligttopfyldende interesse for deres fælles arbejde.

Eva Mørch var medlem af menighedsrådet og formand for det grundtvigske „Kirkeligt Samfund af 1898“ i Hillerød.

(Anna)

Lov Herren, min Sjæl!
Og glem ej, hvor ofte han alt har gjort vel.
Min Sjæl! Du ham prise for Glæde og Gavn
Og hele mit Indre hans hellige Navn:
Dit Hjerte han frier fra Dødspilens Braad,
Dit Øje fra Graad.

Han bærer ej Nag!
Han mindes, at Støv kun er Tjeneren svag.
Fra dem, som ham frygte, han Synden har løst,
Saa langt han den fjerner, som Vest er fra Øst.
Med Kærligheds Glæde, Barmhjertigheds Smil,
Han krone Dig vil.

Som svajende Siv,
Som Blomsten i Vang er et Menneskes Liv;
Se: Vejret henfarer — dens Pragt er forbi,
Henover dens Blade gaar Vandreren Sti,
En Stund den vel dufted, snart ingen dog véd
Dens Navn eller Sted.

Et véd dog min Sjæl,
Som evigt vil rinde af Evighedsvæld:
Guds Kærligheds Kilde! Og Herren har sagt:
Med Støv jeg oprejser en Evighedspagt!
Hvo Herren vil elske og elske hans Bud —
Han lever i Gud

Lov Herren med Fryd!
I Engles Hærskarer med jublende Lyd.
I Kæmper for Herren! Hans Bud og hans Tolk,
Lovsyng ham hans Rige, lovsyng ham hans Folk,
Lovsyng ham hans Gerning, han alt gjorde vel,
Lov Herren, min Sjæl!

Eva efter David, S. 103.

F ELISABETH MØRCH, f. 18.12.1869 i Hillerød, d. 7.6.1935 i København. Døbt 24.2.1870 i Frederiksborg Slotskirke. Faddere: Moderen, Fru Pingel, Vejassistent Olufsen, alle af Hillerød, Jerningeniør Mørch i Roskilde og Lærer Andersen i Hillerød.

G. 14.8.1888 m. HENRIK Nicolaj KEMP, sognepræst i Uldum, senere i Brønderslev og Serridslev, f. 29.5.1851 i Jellinge, d. 24.12.1904 i Brønderslev.

Elisabeth Mørch blev født i Hillerød den 18. december 1869 som den midterste i den store søskendeflok. (Efter sigende skal den travle mor allerede lillejuleaftensdag have været oppe og i fuldt sving med juleforberedelser). Hendes barndom var lykkelig og stod siden for hende som livets højdepunkt. Som de andre søskende talte hun altid med den allerstørste beundring og kærlighed om moderen, men mente, at hun selv lignede sin far mest og følte sig i det mindste lige så nært knyttet til ham.

Uden at forklejne de andre søstre må man vist sige, at hun var den smukkeste af de syv. Hendes slanke skikkelse havde en stolt rejsning, næsen var fint buet og trækkene regelmæssige. Hendes øjne var af en ren grå farve med lange øjenvipper og smukt tegnede lige bryn.

Uden nogen egentlig ungdomstid blev barndommen afsluttet, da hun kun 18 år gammel blev gift med Henrik Kemp og blev præstekone, først i Uldum, senere i Brønderslev.

Helt let har det nok ikke været for den ganske unge pige at skulle fungere som værdig præstefru med store forpligtelser på mange områder, og hun kunne da også senere i livet med nogen vemod tale om, at hun aldrig havde haft en rigtig ungdom.

Dengang skulle en gift kone — og særlig en præstekone — være en meget sat person. Dygtig som hun var, fik hun lært at styre huset og være madmor for de stoute jyske piger, der nok var en del ældre end hun selv.

19 år gammel fik hun sit første barn, Arne, der blev familien Mørchs første barnebarn.

Tidligt i min Ungdoms Vaar
fik jeg dig til Gave,
siden var du Aar for Aar
Blomsten i min Have.

Sådan skrev hun i en sang ved Arnes bryllup.

Hendes moderfølelse var stærk både for ham og de tre senere børn: Libba, Gerhard og Tage.

Hun fortalte med stolthed om Tage, der havde vejlet 12 pund, da han blev født, og ikke havde fået én dråbe andet end sin mors mælk, før han var 11 måneder.

Hun gik nok meget op i sine børns pasning, men tog dog også livligt del i sognets liv, holdt fine middage ved bispevisitats og var værtinde for foredragsholdere, f. ex. Jakob Knudsen; han kom til Uldum, da Arne var lille, og vandt hendes moderhjerter ved at sige, at drengen lignede et lille kid med de vågne, opmærksomme øjne.

Hendes kæreste gæster var nok, når de hjemme fra Hillerød kom på besøg i præstegården. Ligesom så mange af familiens andre medlemmer havde også hun den lykke at have sin trofaste, opofrende søster Inger til hjælp i barnekammeret gennem lange perioder.

Når lejlighed gaves, gik hun gerne med sin mand til møder og foredrag. Hun sagde engang på sine ældre dage: „Jeg har aldrig selv kunnet yde noget i den retning, men jeg har altid elsket og beundret alt, hvad der havde med ånd at gøre.“

Kun 35 år gammel blev hun enke og flyttede med sine fire børn til Hillerød, hvor familien blev bosat i stuelejligheden i forældrenes hus i Helsingørsgade. De to gamle beboede kvistlejligheden.

For at kunne øge sine indkomster uddannede hun sig som massøse og fik desuden tildelt en lotterikollektion. Yderligere havde hun gennem en årrække skolesøgende børn boende som pensionærer, hvad der vist ikke gav meget overskud på grund af al den gode mad, hun gav dem.

Målbevidst levede og arbejdede hun nu, da hun stod uden forsørger, for sine børn. Hun skabte dem et godt og kærligt hjem og lagde megen vægt på, at de fik den bedst mulige uddannelse. Stuerne var hyggelige og velholdte, børnene velklædte og velopdragne. Til hendes 50-års fødselsdag skrev Gerhard:

Vi mindes, Moder, din haarde Tørn,
hvordan du stred i de trange Dage,
at frelse Hjemmet og dine Børn
kun lyk'tes ved at forsage.

På en yderst stilfærdig måde, tror jeg, var hun en fremragende pædagog, hvad jeg dog mest kender fra hendes behandling af børnebørnene senere hen. Med lidt kølighed og oprigtig forbavselse, når de ikke opførte sig, som man burde, fik hun dem nemt til at makke ret.

Hun sled i det, stod tidligt op og tog på sygehuset, hvor hun gav massage, passede lotterikollektionen og cyklede senere rundt til massagepatienter, der ofte boede langt væk. Hun holdt meget af at cykle. „Når man sådan cykler hen ad landevejen, er det næsten, som man flyver,“ sagde hun engang.

Sine forældre og søskende følte hun sig nært knyttet til. Da forældrene var døde, holdt hun og søstrene godt sammen, og hun elskede at være værtinde ved sammenkomster og fester i det gamle hjem. Der blev ordentlig kræset op — intet var for godt; hendes madlavningskunst var legendarisk, ligesom hun aldrig glemte nødningen.

En årrække var hun aktiv inden for Dansk Kvindesamfunds Hillerød-afdeling. Hun gik til mange foredrag og en overgang til sprogundervisning. Hun var meget respekteret og beundret i sin fødeby og fik her mange gode og trofaste venner.

Da børnene efterhånden flyttede hjemmefra og blev gift, sad hun ene tilbage i det daglige. Mens alle gode sager kom på bordet, når der var gæster, sørgede hun vist ikke altid så godt for sin egen fortæring, når hun var alene. Stærk kaffe og små russiske cigaretter var hendes stimulans.

En stor opmuntring for hende blev børnebørnene. Eva, den ældste, var hende en kilde til glæde livet ud, men også alle de andre omfattede hun med bedste-moderlig beundring. Med stor skarpsindighed forstod hun at bedømme hver enkelts karakter og ejendommeligheder, og hun kunne mere sig hjerteligt over deres frivillige og ufrivillige morsomheder.

Sine børns ydre fremgang fulgte hun med stolthed, mens hun var dybt bekymret, når de var syge.

Med årene kunne hendes pessimisme være stærkt udtalt. Hun kunne være overdrevent beskeden og høflig til det irriterende. Jeg har hørt hendes søster Gudrun bruge et så stærkt udtryk derom som: „Elisabeths forbandede høflighed“. Hun kunne derved til tider skabe en vis kølig afstand mellem sig selv og andre, som det dog som regel lod sig gøre at få bugt med!

Om sin mand, som hun kaldte Kemp, talte hun altid med stor beundring og fremhævede særlig hans ædelhed og sanddruhed.

„Hvis der er noget godt i mine børn, må de have det fra deres far,“ kunne hun sige.

Hendes brødre behandlede hende altid med en særlig ridderlighed. Mens store søster Marie var en *grande dame*, var Elisabeth den fødte *lady*. Hun klædte sig med sikker smag og synede på grund af sin rejsning og sin krone af snehvidt hår højere, end hun egentlig var.

Hun elskede at give flotte gaver og gav vist undertiden over evne. Nogle gaver forfærdigede hun dog selv og anvendte vist mange ensomme timer med at brodere store smukke hedebodyge eller strikke tøj til børnebørnene; for selv om „lille moster Inger“ ikke helt sjældent gjorde hende selskab med *sit* strikketøj, og Gudrun, Eva eller Marie ofte kiggede ind, så var der dog mange ensomme timer.

Festlige dage var det for hende, når hun, af og til gennem længere perioder, havde børnebørn i pleje, og de trivedes altid godt i hendes varetægt.

Som ung svigerdatter kunne man nok af og til få en skarp bemærkning, men også anerkendelse. Da hun en dag kom på besøg hos os i vor nygifte tid, havde jeg lavet hende en lovlig tynd kop kaffe, hvortil hun tørt bemærkede: „Du kunne godt have sparet det halve vand, lille Eva.“ Ved en anden lejlighed belærte hun mig om, at „serveringen er det halve“, hvad jeg ofte har været hende taknemlig for!

Hun sagde altid „lille“ foran vore navne, selv om ikke mindst lille Arne og lille Tage forlængst var vokset hende langt over hovedet.

Ved 50-års alderen begyndte hun at skrive lejlighedssange, der både var smukke og poetiske, og søstrene skæmte med, at hun pludselig havde fået en „åre“.

Hun var ikke musikalsk, men hun elskede sammen med andre at synge alle de salmer og sange, hun havde lært hjemme, og hun syntes vist, der blev sunget for lidt i hendes børns hjem.

De sidste år var svære under tryk af sygdom. Hun flyttede til København for at være nærmere ved sine børn, men savnede nok noget sit gamle hjem. Dog samlede hun også her familien, nu mest børn og børnebørn, og var som før den ideelle værtinde. Det passede hende altid bedre at være vært end gæst.

Livet igennem var hun en trofast kirkegænger. De sidste år i København var hun så godt som hver søndag i Helligaandskirken og hørte pastor Welding, som hun satte meget stor pris på. Som regel gik hun alene. En søndag kom hun glad og opmuntret derinde fra på besøg hos os og fortalte, at hun havde truffet søstre Marie og Eva: „Lige da jeg kom op til alteret, var de pludselig på hver sin side af mig. Det var, ligesom jeg var kommet i paradiset!“

Den 7. juni 1935 døde hun, omgivet af sine fire børn, på Lukasstiftelsen. Slotskirkens klokker var ved at ringe pinsen ind, da vi kom med hendes bære til Hille-rød. Dér ligger hun nu begravet ved siden af sin mand, nær ved forældrenes grave og de andre familiegrave.

Far og Mor, som lede maa
Barn paa Livets første Veje,
giv den lille Sjæl i Eje
fast i Barnetroen staa.
Da i Verdens store Ørke,
hvor det onde raser vildt,
kan hun se Guds Lys i Mørke,
se Guds Ansigt lyse mildt.

Elisabeth Kemp

(Sidste vers af en dåbsalmc. skrevet
til hendes datterdatter, Lisbeth Duus)

(Eva)

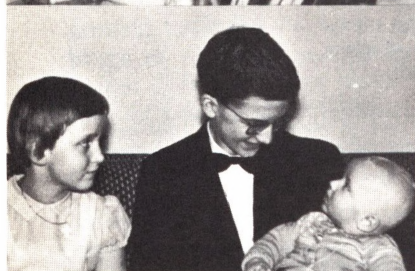

I. **ARNE KEMP**, højesteretssagfører, kammeradvokat, f. 15.7.1889 i Uldum, g. 18.1.1919 m. **GUDRUN Hansen**, f. 26.5.1898 i Thorsager.

a. **EVA Kemp**, f. 28.12.1919 i København, g. 1) 1.7.1939 m. **Andreas VAGN Aagesen**, landsrettsagfører, f. 4.1.1912 i København. g. 2) 6.1.1949 m. **ERIK HOFFMEYER**, professor, dr. polit, f. 25.12.1924 i Raarup.

1. (ad 1) **HENRIK VAGN AAGESEN**, f. 28.8.1942.
2. (ad 2) **SUSANNE Elisabeth HOFFMEYER**, f. 19.5.1950.
3. (ad 2) **Leif TORSTEN HOFFMEYER**, f. 12.11.1956.

b. **HENRIK KEMP**, cand. jur., fuldmægtig i Undervisningsministeriet, f. 9.10.1921.

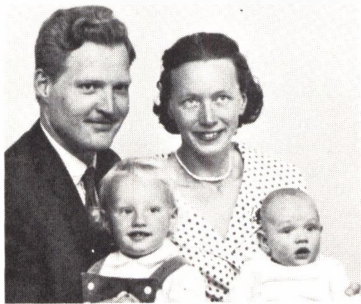
c. **ARNE KEMP**, praktiserende læge i Vordingborg, f. 5.6.1927 i København, g. 26.3.1955 m. **ANNA Løvenholdt**, f. 22.11.1929 i København.

1. **HANNE KEMP**, f. 10.5.1956 i Nykøbing Sj.
2. **ELISABETH KEMP**, f. 14.2.1961 i Vordingborg.

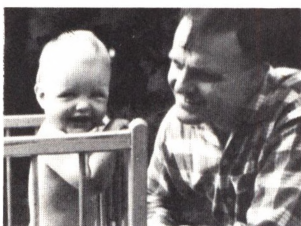
II. Elisabeth - kaldt LIBBA - *Kemp*, lærerinde, f. 6.4. 1891 i Uldum, d. 16.1.1951 i København, g. 26.9. 1922 m. KARL DUUS, forstander for Det kgl. Opfostringshus, f. 27.8.1884 i Ørsted ved Roskilde.

a. ELISABETH *Duus*, f. 16.9.1923 i København, g. 4.6.1952 m. OTTO ALMER, cand. jur., f. 13.2.1926 i København.
1. CHRISTIAN Løve ALMER, f. 2.12.1959.
2. LARS Løve ALMER, f. 28.4.1961.

b. MARIE *Duus*, f. 13.3.1925 i København, g. 28.4.1951 m. JØRGEN VINDING, civilingeniør, f. 9.1.1925.
1. ANETTE VINDING, f. 17.2.1955.
2. HELEN VINDING, f. 10.2.1956.

c. STEFFEN DUUS, lærer, f. 1.10.1926 i København.
d. JØRGEN DUUS, lærer, f. 1.1.1928 i København.
e. ANNA *Duus*, lærerinde, f. 22.7.1931 i København, g. 17.7.1953 m. FLEMMING MARQUARD, eksportsekretær, f. 19.7.1929 i København.
1. BERIT MARQUARD, f. 8.10.1956.
2. JACOB MARQUARD, f. 25.3.1959.

III. GERHARD David KEMP, overlærer, f. 30.11.1892 i Uldum, d. 7.4.1961 i København, g. 23.12.1912 m. Agnes Petra KIRSTEN Pedersen, f. 29.11.1894 i Hålsingborg, d. 3.2.1956 i København.

- a. ERIK KEMP, assistent i Bikuben, f. 5.5.1925 på Frederiksberg, g. 29.4.1950 m. BIRGIT Jermin Andersen, f. 7.1.1929 i København.
1. TROELS KEMP, f. 12.5.1953 på Frederiksberg.
 2. KIRSTEN KEMP, f. 26.8.1958 i København.

- b. EJVIND KEMP, læge, f. 21.7.1929 på Frederiksberg, g. 1.7.1956 m. GRETHE Serup Jørgensen, f. 3.6.1935 på Frederiksberg.
1. MICHAEL KEMP, f. 16.9.1959 i København.

IV. TAGE KEMP, professor, dr. med., leder af Københavns Universitets arvebiologiske institut, f. 28.8.1896 i Brønderslev, g. 28.8.1923 m. EVA Lange Begtrup, f. 9.5.1902 i Tjæreby, Frederiksborg amt.

- a. TORKIL KEMP, programsekretær ved radioen, f. 3.7.1924 i København, g. 23.4.1954 m. ELLA Marie WANG, fuldmægtig, f. 10.11.1919 i Skydebjerg-Ærte på Fyn.
1. EVA KEMP, f. 19.10.1954 i København.

- b. Johanne - kaldt HANNE - KEMP, f. 3.12.1925 i København, d. 12.2.1936 sst.

- c. MONA Kemp, socialrådgiver ved Mødrehjælpen i København, f. 17.6.1929 i København, g. 4.6.1954 m. KNUD Erik SIBONI, læge, dr. med., f. 23.12.1929 i Skive.
1. ANDERS Henrik SIBONI, f. 10.6.1956 i København.
2. TAGE SIBONI, f. 17.1.1959 i København.

- d. HOLGER KEMP, civilingeniør, cand. polyt., f. 13.1.1935 i København, g. 3.5.1958 m. VIVIAN Birgitta Larsson, f. 26.8.1935 i København.
1. RASMUS KEMP, f. 10.6.1959 i København.

- e. AXEL KEMP, stud. med., f. 2.5.1937 i København.

- f. KÅRE KEMP, stud. scient., f. 16.5.1942 i København.

G INGER MØRCH, asylmor i Nyhuse ved Hillerød,
f. 27.10.1871 i Hillerød, d. 14.8.1942 i Nykøbing Sj.

Døbt 20.11.1871 i Frederiksborg Slotskirke. Faddere: Fru Hostrup i Hillerød, Frk. Inger Pontoppidan i Helsingør, Byfoged Schjørring i Skælskør samt Faderen.

Inger Mørch var den eneste af de 10 børn, om hvem man kan sige, at hun var svagelig. Da hun var lille, har hun efter al sandsynlighed haft polio, derfor var hun lidt skæv i ansigtet, og hun blev ved med at være en lille en. „Du *er* for lille til at være en dame, men derfor kan du jo godt være glad,“ var der engang en af børnene, der sagde — og hendes venner kaldte hende „lille Mørch“.

Hendes knæ og ankler var tilbøjelige til at gå af led, men når man beklagede hende, sagde hun gerne: „Enten går det over, og så er det jo ikke noget at hyle for, eller osse går det *ikke* over, og så er det jo *slet ikke* noget at tale om!“

Inger havde med sit kærlige sind og sit bestemte væsen en sjælden evne til at omgåes børn. I sine unge år hjalp hun sine søskende, Elisabeth Kemp, Julie Feilberg og Ejvind Mørch med deres store børneflokke. Hun gik til hånd i huset, men tog sig dog især af børnene.

Hun var god mod alle, men havde dog sine yndlinge: Gerhard Kemp, Rebekka Trier Mørch, Haakon Feilberg, Jørgen Rygård m. fl. Haakon var født på hendes fødselsdag og stod hende meget nær. „Når jeg bliver stor, og du bliver lille, så vil jeg hver morgen følge dig til skole, og hver aften vil jeg sætte papillotter i dit hår,“ sagde han.

Og da han senere var flyttet med familien til Canada, skrev hans mor hjem: „Haakon bliver aldrig træt af at fortælle, hvor godt og morsomt han havde det hos sin moster. „Men nu holder du jo dog lige så meget af mig?“ sagde jeg omsider. „Jeg ved det ikke rigtigt,“ sagde han, „moster kunde ikke gå ud af døren med en tår skident vand, uden at jeg rendte i hælene på hende; men du kunde såmænd gerne gå fire tusinde gange ud med det mest møgbeskidte vand, uden at jeg vilde tænke på det.“ Drengen synes at lægge særlig vægt på, hvor snavset vandet er.“

Inger var en strålende eventyrfortæller, og børnene flokkedes om hende, når hun f. eks. fortalte „Edderland Hønsepige“, som var hendes yndlingshistorie, mens hun stoppede og lappede og syede.

Da hendes forældre blev gamle, flyttede hun hjem til dem og passede dem til deres død i 1911. Så blev hun asylmor i Nyhuse ved Hillerød — en gerning, hun var som skabt til, børnenes og mødrenes ven.

(Anna)

H EJVIND MØRCH, hospitalsforvalter ved sindssygehospitalet ved Nykøbing Sj., f. 22.2.1873. Døbt 6.4.1873 i Frederiksborg Slotskirke. Faddere: Forældrene, Frøken Marie Gyllich på Slottet, Proprietær Plänge på Hillerødholm, Student Morten Pontoppidan i Kjøbenhavn.

G. 27.4.1899 m. GUDRUN Trier, f. 14.2.1877 i Vallekilde, d. 8.12.1956 i Humlebæk.

Ejevind Mørch kom efter endt skolegang i tømmerlære, men allerede vinteren 1890—91 tog han på Vallekilde Højskole, hvor han blev en interesseret elev; og det er næppe for meget sagt, at skolen i Vallekilde ved siden af hjemmet i Hillerød blev et centralt punkt — et åndeligt hjemsted — for den unge Ejevind Mørch, som da også i to følgende vintre søgte tilbage til Ernst Triers højskole.

Efter videreuddannelse på teknisk skole i København og deltagelse i et lærerkursus på Askov var han to vintre lærer på Vallekilde Håndværkerskole.

Ejevind Mørch har altid holdt meget af at rejse. Med sit åbne sind har han haft let ved at komme i kontakt med mennesker, og oplevelser af fremmede forhold var ham alle dage til stor berigelse. 1894 sejlede han med *Skjalnhvide* over England til Sicilien. Foråret 1895 drog han som naver til Tyskland og Østrig, og i Norge deltog han som tømmer i opbygningen af det nedbrændte Christiansand.

På Vallekilde traf han Ernst Triers datter Gudrun, med hvem han blev forlovet januar 1893, og den 27. april 1899 stod deres bryllup.

Meget i Ejevind Mørchs ungdomsliv pegede hen mod en virksomhed i højskolen, men det blev dog i det praktiske liv, han kom til at øve sin livsgerning. Både før og efter sit giftermål udfoldede han en ret omfattende bygmestervirksomhed. Han byggede valgmenighedskirker i Gørlev og Havrebjerg, højskole i Antvorskov og flere beboelseshuse.

Vinteren 1898—99 byggede han eget hus i Kalundborg, og her lagdes grunden til det hjem, der i mere end et halvt århundrede kom til at betyde så meget ikke alene for familien, men også for en stor og kær vennekreds. Her i Kalundborg blev også de ældste børn født.

Imidlertid satte økonomiske vanskeligheder stop for virksomheden i Kalundborg. I 1904 flyttede familien til Hindholm højskole, hvor han ledede håndværkerskolen, samtidig med at han fortsatte sin bygmestervirksomhed. Den følgende tid skiftede familien gentagne gange bopæl, indtil de byggede eget hus i Slagelse. I denne periode var det, han byggede Antvorskov Højskole — et arbejde, han høstede megen anerkendelse for: „Antvorskov Højskole er lykkedes for Arkitekten og

Bygmesteren og vil altid staa som et smukt, monumentalt Værk over den stræbsomme og kunstnerisk søgende Hr. Ejvind Mørch.“ Således skrev man om bygningen i forbindelse med indvielsen.

I disse år virkede han tillige som konduktør for Martin Nyrop på den nye skolebygning i Vallekilde og for arkitekt G. Tvede ved opførelsen af herregården Løndal ved Silkeborg og ved restaureringen af Visborggård.

Herefter indtraf en afgørende ændring i hans og hans families tilværelse. Da det nye sindssygehospital ved Nykøbing Sjælland blev oprettet i 1915, fik Ejvind Mørch stillingen som værkstedsleder, og hele familien — børneflokket var nu kommet op på syv — flyttede hertil. I 1919 udnævntes han til hospitalsforvalter — en stilling, der i Ejvind Mørchs tid var så omfattende og mangesidig, at den efter hans afgang opdeltes i flere selvstændige poster. Den betroede stilling kaldte på de rigeste evner hos Ejvind Mørch. Hans store anlæg for administrativ virksomhed kom til fuld udfoldelse. Hele hans færd var præget af loyalitet. Han var loyal over for sine foresatte, og han var ikke mindre loyal mod sine undergivne og mod patienterne. Hans ubestikkelighed var legendarisk. Ingen leverandør vovede at give ham en „gave“, og havde en af kontorets blyanter forvildet sig ned i et af børnenes pennalhuse, var hans vrede uafvendelig. Ved lønudbetaling, når kontoret lå inde med store summer, sov han altid på en hospitalsbåre foran pengeskabet. Men var han på mange måder en streng mand, glemte han aldrig, at hospitalet var til for syge menneskers skyld, ligesom han altid viste stor omsorg for funktionærerne. Måske kom hans store hjerte allertydeligst til udtryk i omsorgen for børnene, der voksede op på hospitalet. Den travle forvalter med et barn ved hånden var et kendt og skattet syn på den store institution.

Efter næsten 40 års virksomhed på SNS tog Ejvind Mørch som 70-årig sin afsked i 1943, ved hvilken lejlighed han udnævntes til Ridder af Dannebrog.

Endnu i mange år bevarede Ejvind Mørch sin legemlige og åndelige vitalitet. Fra Nykøbing flyttede Gudrun og han til Gl. Tølløse og senere til Humlebæk, hvor deres hjem stadig var et samlingspunkt for familien, indtil Gudrun Trier Mørchs død i 1956. Nu har han taget ophold i Fredericia, hvor datteren Esther er bosat. I sin høje alderdom kan Ejvind Mørch se tilbage på et langt, omskifteligt og i sjælden grad rigt liv.

(Dea)

1. ESTHER Trier *Mørch*, f. 9.3.1900 i Kalundborg, g. 1) 8.12.1928 m. JENS CHRISTIAN Lausten, landmand, f. 23.1.1896 i Svoldrup i Aalborg amt, ægteskabet opløst 1930. g. 2) 16.11.1933 m. HARRY Viggo TUXEN, civilingeniør, fabriksbestyrer ved Dansk Svovlsyre- og Superphosphatfabrik i Fredericia, f. 31.3.1898 i Newcastle, England.

- a. (ad 1) ANDERS Mørch TUXEN, cand. pharm. og læge, f. 17.5.1930 i Svoldrup, Aalborg amt, g. 5.7.1953 m. Inger Jensen, f. 2.6.1930 i Randers.

1. MARIANNE TUXEN, f. 21.2.1958.
2. ANETTE TUXEN, f. 21.2.1958.
3. TROELS Mørch TUXEN, f. 5.2.1961.

- b. (ad 2) SUSANNE *Tuxen*, boligkonsulent, f. 1.10.1934 i Lyngby, g. 30.6.1957 m. Anton - kaldt TONI - KIENZL, landmand i Østrig, f. 5.1.1930 i Graz i Østrig.
1. ESTHER KIENZL, f. 6.2.1960 i Ilz, Østrig.

- c. (ad 2) ELISE Trier TUXEN, havearkitekt, f. 23.3.1939.

- d. (ad 2) NICOLAJ TUXEN, f. 8.11.1941.

II. ERIK Trier MØRCH, kaptajn i Grønlandske Handel, f. 1.3.1901 i Kalundborg, d. 31.8.1954 i Sorø, g. 23.12.1927 m. ELSE *Lindhard*, f. 13.11.1904 i Karise

a. SØREN MØRCH, stud. mag., f. 2.12.1933 i København.

b. JEP MØRCH, skibsbygningsingeniør, f. 11.9.1935 i København.

c. GUDRUN MØRCH, lærerinde, f. 8.5.1937 i København.

d. METTE Marie MØRCH, f. 2.11.1945 i København.

III. REBEKKA Trier *Mørch*, f. 15.10.1902 i Kalundborg, g. 30.5.1926 m. ERLING SKAKKE, hotel-ejer, f. 27.10.1896 i Faxe Ladeplads.

a. ERNST Trier SKAKKE, radiotelegrafist på Grønland, f. 8.2.1928 i Faxe Ladeplads, g. 18.12.1954 m. GRETE *Hannibal*, f. 10.1.1933.

1. IBI Trier SKAKKE, f. 3.12.1956 på Bornholm.
2. LENE Trier SKAKKE, f. 27.6.1959 på Grønland.

b. JON SKAKKE, arkitekt m.a.a., f. 22.2.1931 i Faxe Ladeplads, g. 12.7.1957 m. DORTE *Breyen*, f. 22.2.1936.

IV. RUTH Elisabeth Trier *Mørch*, f. 14.7.1904 på Hindholm højskole ved Fuglebjerg, g. 10.4.1932 m. KNUD HERMANN, overlæge, dr. med., f. 9.10.1906 i København.

a. JENS HERMANN, kunsthandler, f. 30.1.1934 i Nykøbing Sj., g. 29.3.1958 med Iben - kaldt KINNE - Cosman *Lindgren*, f. 12.11.1934.

1. ISELIN Cosman HERMANN, f. 22.6.1959 i København.

b. HANNE *Hermann*, arkitekt, f. 26.5.1936 i København, g. 25.3.1961 m. LARS MARCUSSEN, arkitekt, f. 19.3.1935 i Hindholm ved Fuglebjerg.

c. ELISABETH Knudsdatter HERMANN, f. 16.10.1944 i København.

- V. TROELS TRIER MØRK, skovfoged på Als, f. 9.8.1906 i Havrebjerg i Løve herred, g. 4.11.1934 m. RUTH Margit *Kristensen*, f. 31.5.1913 i Bjergby ved Hjørring.

- a. MADS TRIER MØRK, guldsmed, f. 19.9.1935 i Åkirkeby, g. 26.9.1959 m. JUTTA Maria *Sauer*, f. 19.12.1937 i Sønderborg.

- b. JETTE TRIER MØRK, sygeplejerske, f. 10.5.1938 i Almindingen.

- c. MARTIN TRIER MØRK, tømrerlærling, f. 2.6.1943 i Sønderborg.

- d. MARIANE TRIER MØRK, f. 17.4.1946 i Broager.

VI. ERNST TRIER MØRCH, professor, dr. med., overlæge i Chicago i USA, f. 14.5.1908 i Slagelse, g. 13.2.1940 m. ERITTA Margrethe *Hansen*, f. 17.10.1911 i Søllerød.

a. CLAUD TRIER MØRCH, f. 19.9.1940 i København.

b. VIVECA - kaldt SYS - TRIER MØRCH, f. 1.4.1942 i København.

c. PETER TRIER MØRCH. f. 20.9.1944 i København,

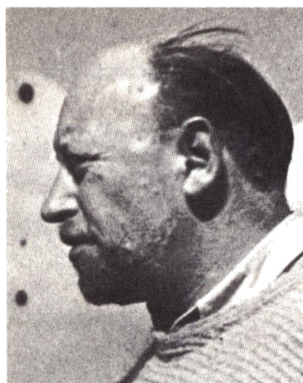
d. IBI TRIER MØRCH, f. 20.2.1950 i Washington, USA.

VII. Elisabeth - kaldt IBI - TRIER MØRCH, arkitekt m.a.a., f. 1.8.1910 i Slagelse.

a. DEA TRIER MØRCH, malerinde, f. 9.12.1941 i København.

b. ANDREAS TRIER MØRCH, tømrerlærling, f. 29.7.1944 i København.

VIII. Inger Dorthea - kaldt DEA - TRIER MØRCH, arkitekt m.a.a., f. 15.6.1918 i Nykøbing Sj., g. m. KNUD PEDERSEN, forfatter, f. 1.10.1912 i Hammer.

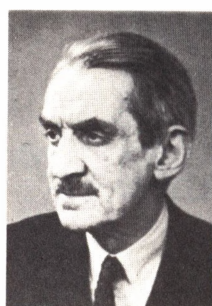

a. LENE MØRCH PEDERSEN, f. 25.4.1950 i København.

b. ZILLA MØRCH PEDERSEN, f. 27.3.1952 i København.

c. JACOB MØRCH PEDERSEN, f. 15.5.1955 i København.

I **ERIK MØRCH**, ingeniør,
f. 29.11.1874 i Hillerød, d. 3.11.1946 i København.

Døbt 10.1.1875 i Frederiksborg Slotskirke. Faddere: Forældrene, Fru Pingel, Pastor Falkenskjold i Hillerød, Lærer Outzen i Vejlvø ved Næstved.

G. 23.3.1912 m. **EBBA** Henriette Elise Rygård, f. 29.3.1885 på Hækkeberga gods i Skåne.

Erik Mørch kom i mekanikerlære på en vægtfabrik og fik sølvmedaille for sit svendestykke og et stipendium fra Teknisk Skole i København. Han rejste udenlands som svend i 1897. Han kom til Tyskland, hvor han arbejdede som tegner og konstruktør, først ved sporvognsselskabet i Hannover og senere ved en maskinfabrik i Bochum, hvorfra han i 1900 tog til Paris for at se verdensudstillingen. Her traf han ingeniør Alfred Deckers, der ejede og ledede en fabrik i Buysingen ved Bruxelles. De blev gode venner, og Deckers engagerede Erik Mørch som tegner og praktisk leder på fabrikken. Efter nogle år, dels i Buysingen, dels i Paris blev han i 1909 leder af en filial i Paris — indtil krigen 1914, da Deckers måtte forlade Bruxelles. Erik fik nu et arbejde i gang for sig selv, og det blev begyndelsen til 25 års arbejde i Paris med opgang og nedgang, men i det lange løb fremgang takket være en ukuelig energi.

I krigsårene 1914—18 var Erik fire gange i Amerika og sluttede store forretninger med amerikanske firmaer, og i 1920 stod hans egen fabrik i Paris færdig. Den havde som speciale store stålsave og vægte, og det gik fint, indtil et hollandsk firma fik øje på patenterne — et verdensfirma, der ikke sætter pris på konkurrence. Det sluttede en kontrakt med Erik, og den var så overvældende fin, at mere forsigtige sjæle fandt det foruroligende, men Erik lod sig ikke bremse, det lå ikke for ham. Følgen var et mægtigt fint år og så — en opsigelse af kontrakten. Efter 4 lange års proces og en voldgiftsdom blev firmaet kendt skyldig og dømt til at udrede en meget stor erstatning, der dog ved forskellige kneb aldrig kom til udbetaling.

Alt var tabt, undtagen æren og energien. Fabrikken blev solgt og indbragte kun til afvikling og hjemrejse til Danmark. Sådan stod Erik, da den anden verdenskrig brød ud, uden penge, uden støtte, men trods sine 60 år med en ubrudt energi, som på ny satte et arbejde i gang, der på trods af — eller måske snarere på grund af — de mærkelige krigstider efterhånden kom i gang, takket være den ældste søn, Alberts, dygtighed og de gode resultater af nogle rejser til Balkanlandene. Næppe var krigen forbi og „jernetæppet“ rullet ned, før også dette foretagende var dømt til undergang. Men arbejdet med Belgien, Frankrig, England og Sverige var så dygtigt planlagt, at firmaet kunne føres videre og igen blomstrede op. Erik og Ebba havde den store sorg, at Albert døde i 1946 på en forretningsrejse i Sverige, men den yngste søn Benjamin trådte til, og trods sin meget unge alder har han ført firmaet videre med stor dygtighed og energi. Familien er aktionærer, Benjamin selv storaktionær og administrerende direktør. Eriks valgsprog „Stilstand er for unge hjerter — døden“ står stadig ved magt.

(Ebba)

Erik og Ejvind

I. **ERIK ALBERT MØRCH**, prokurist i Scandinavian Phoenix, f. 9.3.1916 i Århus, d. 31.8.1946 i Sverige.

II. **AXEL GABRIEL Erik Mørch**, skuespiller, instruktør, f. 18.4.1918 i Århus, g. 15.12.1948 m. **LUCIE Juliette Laraignou**, f. 15.5.1927 i Versailles.

- a. **YAN Erik Albert MØRCH**, f. 8.1.1950 i København.
- b. **Anne ISABELLA MØRCH**, f. 6.5.1952 i København.
- c. **PETER Gabriel MØRCH**, f. 3.10.1953 i København.
- d. udøbt pige, f. 19.9.1961 i København.

III. **BETTY Anna Ebba Mørch**, f. 29.12.1919 i Paris, g. 16.12.1948 m. **THOMAS OLSEN**, ass. overlæge ved Statshospitalet i Risskov, f. 30.3.1919 i Kolding.

- a. **MARGRETHE OLSEN**, f. 12.7.1949 i Århus.
- b. **FREDE Thomas OLSEN**, f. 14.11.1950 i Århus.
- c. **KIRSTEN OLSEN**, f. 22.10.1951 i Århus.
- d. **ERIK Thomas OLSEN**, f. 14.12.1954 i Risskov.
- e. **TROELS Thomas OLSEN**, f. 15.2.1959 i København.

IV. BENJAMIN Erik MØRCH, direktør for Scandinavian Phoenix A/S, f. 13.3.1922 i Paris, g. 10.10.1950 m. KRISTI Fykse, f. 13.12.1919 i Hedrum i Norge.

a. PIA MØRCH, f. 4.10.1954 i København.

V. HANNE Yvonne Ebba MØRCH, afdelingsleder hos D.I.S., f. 27.8.1923 i Paris.

- J GUDRUN MØRCH, lærerinde ved Marie Mørks skole, f. 6.1.1877 i Hillerød, d. 21.9.1960 i Hillerød. Døbt 18.6.1877 i Frederiksborg Slotskirke. Faddere: Forældrene, Frøken Marie Mørk i Hillerød, Skolebestyrer Mantzius i Birkerød.

Gudrun Mørch tog præliminæreksamen, hvorefter hun var privatlærerinde i København. Da Marie Mørk i 1895 oprettede sin skole, blev Gudrun knyttet til skolen som lærerinde; hun var da 18—19 år gammel. Hun underviste i de mindste klasser. Særlig Danmarkshistorien havde hendes store interesse, og tidligere elever har tit givet udtryk for, hvorledes hun med sin fængslende fremstilling kunne vække en varm og blivende følelse for de historiske værdier. Men ikke alene fædrelandets historie havde sin centrale plads i Gudruns undervisning, også bibelhistorien stod hendes hjerte nær, og hun var en mester i at fortolke den rige skat, der ligger gemt i vore gamle salmer.

Af væsen var Gudrun selvudslettende, og dog havde hun store evner som leder. Hendes personlighed havde aldrig vanskeligt ved at gøre sig gældende. Hun blev medbestyrerinde af forberedelsesskolen — en stilling, hun beklædte med mandat fra Hillerød kommune.

I sin ungdom rejste hun til Dresden, hvor hun var i huset hos en præstefamilie — et ophold, hun selv tillagde stor betydning for sin udvikling.

I midten af tyverne lod hun og Edith Krohn deres store, smukke hus i Slotsvænget opføre, og her skabte de sammen et hjem for elever fra skolen.

Lige til sin død forblev Gudrun sin ungdoms idealer tro. Religiøst stod hun på Grundtvigs linje, politisk hos det moderate Venstre. Hun sad i byrådet, i menighedsrådet og var en tid formand for Dansk Kvindesamfund i Hillerød. Skole-spørgsmålne havde selvsagt hendes varme interesse — hun sad i skolekommissionen — men også arbejdet inden for socialudvalget lagde hun megen vægt på. I menighedsrådet lød hendes beskedne stemme med stor virkning, og da hun i 1946 udkastede tanken om at bygge en ny kirke i Hillerød, vandt hun straks genklang — i løbet af 5 år blev mere end 300.000 kr. skaffet til veje. Det forundtes ikke Gudrun at se sin kirke blive bygget, men hun vidste, at det ville ske.

Gudrun havde et varmt og medfølelse hjerte for de små, der var hende betroet; og de af slægtens unge, der fandt et hjem hos hende, mindes hende med stor taknemlighed.

Netop her i denne bog bør det siges, at Gudrun var sin slægt en god datter. Hendes sans for det historiske perspektiv omfattede ikke bare Danmarkshistorien, men i lige så høj grad hendes egen slægt. De familiepapirer, der kom i hendes varetægt, blev værnet med nænsom pietet, og herfor er vi hende alle tak skyldig.

(Dea)

Johanne og Gudrun

K Anna JOHANNE Mørch,
f. 20.9.1880 i Hillerød. Døbt 11.10.1880 i Frederiksborg Slotskirke. Faddere:
Fru Hostrup, Fru Pingel og Erhard Mørch i Hillerød, Skolebestyrer Johan Mant-
zius i Birkerød.

G. 4.6.1910 m. KNUD Georg RYGÅRD, sløjd lærer i Aarhus, senere værksteds-
leder ved sindssygehospitalet ved Nykøbing Sj., f. 30.7.1883 i Häckeberga i Skåne.

Johanne gik i skole hos fru Lund i Hillerød til 1894, da forældrene flyttede til Overgaden oven Vandet i København. Hun fortsatte derefter sin skolegang hos komtesse Moltke, hvor det var hende en glæde at gå — det havde det absolut ikke været hos fru Lund (hvis skole Marie Mørk overtog). Hun gik i skole til sit 16. år og blev konfirmeret af pastor H. Monrad ved Marmorkirken. Efter konfirmationen var hun 4 år i huset, først hos sin kusine Betty Ponsaing, gift med digteren Carl Ewald, senere hos en gårdejer ved Æbeltoft og derefter hos en kancelliråd. Som tyveårig kom hun til Marie Mørks skole som „moder“ for de ganske små. „Det var lyse, lykkelige dage, som forårsbølger bruser hen over vore hoveder.“

Derfra tog Johanne på kursus for skolekøkkenlærerinder og underviste på Vælde-
gård Husholdningsskole til august 1909, da hun tog hjem for at forberede sig til
sit bryllup. Hun fik et udstyrslegat, for hvilket hun var oppe at takke Frederik
VIII, hvorefter hun samme dag gik op og blev fotograferet med sin tilkommende
mand. Brylluppet blev holdt på skolen i Hillerød og var — som alt på stedet —
i den store stil. Vielsen blev foretaget af pastor Bernhard Paludan-Müller i slots-
kirken — en smuk ramme om en smuk brud.

De første 10 år havde vi en privat sløjdscole i Aarhus, hvor vi fik mange venner. I oktober 1919 kom vi til SNS, hvor jeg blev ansat som værkstedsleder, og hvor vi i 34 år fik vort hjem på „Vibehøj“. Jeg efterfulgte Johannes broder Ejvind som værkstedsleder, idet han blev hospitalsforvalter.

Når jeg tænker tilbage på de mange år med hende, er de første indtryk — der altid siger meget — noget lysende, levende, noget uendeligt tilforladeligt, farvet med en sund gemytlighed, der virkede meget indtagende på alle, og som har holdt sig gennem årene. Hun siger stadig meget frejdigt sin mening uden at støde an, og uden at man bliver fortørnet, det er en god evne at eje. Når til alt dette kommer den store gæstfrie favn, er det jo ikke så underligt, at årene på „Vibehøj“ blev så rige, og at en stor venneskare trofast mødte op gennem de mange år og stadig gennem breve mindes de gode dage på „Vibehøj“, ligesom også børnene og de af børnebørnene, der var med.

August 1953 flyttede vi til Sveasvej 3 som pensionister, og her bor vi nu.

(Knud)

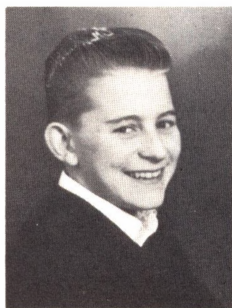
Til guldbrylluppet 4. juni 1960 digtede Knud en sang „Til Guldruden (mit faste Punkt i Tilværelsen)“, hvoraf følgende er et citat:

Derfor er din store Favns
døg stadigvæk den samme,
hjælpe til og gøre Gavn
og fylde Livets Ramme
med det bedste, som
du kan overkomme;
een Ting, ved jeg, hader du,
at Hænderne er tomme.

I. ANNALISE RYGÅRD, husbestyrerinde, f. 17.5. 1911 i Århus.

a. KLAUS RYGÅRD, f. 21.5.1943 i Fjerritslev.

II. EVA *Rygård*, f. 11.1.1918 i Århus, g. 4.7.1943 m. ERIK NØRREGÅRD, lærer i Baaring på Fyn, f. 17.9.1915 i Ribe.

- a. ANDERS NØRREGÅRD, f. 29.9.1944 i København.
- b. JENS NØRREGÅRD, f. 24.2.1946 i København.
- c. TAGE NØRREGÅRD, f. 10.2.1947 i København.
- d. MICHAEL NØRREGÅRD, f. 16.11.1950 i København.

III. JØRGEN RYGÅRD, læge, f. 20.5.1920 i Nykøbing Sj., g. 30.11.1945 m. KAREN Olsen, f. 20.5.1923 i København.

a. ELISABETH RYGÅRD, f. 1.9.1946 i København.

b. KNUD RYGÅRD, f. 8.1.1948 i København.

c. NIELS PETER RYGÅRD, f. 29.5.1952 i USA.

IV. MORTEN Axel RYGÅRD, underdirektør ved svin slagteriet i Vejle, f. 11.11.1923 i Nykøbing Sj., g. 13.8.1949 m. IDA Marie Christensen, f. 20.6.1928 i Vejen.

a. VIBEKE RYGÅRD, f. 2.2.1950 i Vejen.

b. TROELS RYGÅRD, f. 25.2.1952 i Vejen.

K A T A L O G
og
Statusudkast
over
den mørchske Planteskole
Planter
Aflæggere
Poder og
Stiklinger
dateret
Julen 1945

Langt ud' paa Landet
laa en lille By,
aldrig saa jeg
saa elsket en By,
Byen ligger smu—kt
omkring Slotssøen.

I den lille By
der var et lille Par,
aldrig saa jeg
saa herligt et Par.
Mørch og hans Kone.
Himmelske Tone!
Haven med Linde!
Varmen derinde!
Hostrupske Klange!
Liflige Sange!
Længe vil vi mi—n—
des de tvende.

Hos det unge Par
der fødtes et Par Børn,
aldrig saa jeg
saa lovende Børn:
Dreng efter Pige,
Erhard, Marie,
Livsmod i Øje,
de kunde støje,
kvikke og stærke,
det ku' man mærke.
Nu bestaar Fami—
lien af fire.

Men da først de var
begyndt, saa blev de ved,
aldrig saas nogen
saad'n blive ved.
Julie og Eva
trolig holdt sammen,
Elisabeth og Inger
passed' i Rammen,
Ejvind og Erik,
dygtige Svende,
Gudrun, Johanne,
blonde de tvende,
dermed har vi ru—n—
det Dusinet.

Naar man først har Børn,
saa faar man Svigerbørn,
aldrig saa jeg
saa flotte Svigerbørn.
Agnes den blide,
Ditlev den milde,
Henrik den gode,
Gudrun den snilde,
Ebba den danske,
flink til det franske,
Rygård den røde —
alle var de søde;
saa er Flokken vo—k—
set til atten.

Børn og Svigerbørn
det bli'r til Børnebørn,
aldrig saa jeg
saa mange Børnebørn:
Mørchs: Poul og Ellen.

Eva, Henning Feilberg,
Baby, Niels Peter,
Anna og Ibeth,
Nick efter Haakon.

Herlige Kemper:
Arne og Libba,
Gerhard og Tage.

De Trier Mørcher:
Ester og Erik,
Ruth bag Rebekka,
Ernst efter Troels,
Ibi og Dea.

Alle de franske:
Først kommer Manse,
Gabriel, Betty,
Benjamin, Hanne.

Saa kommer Rygårds:
Først Annalise,
Eva og Jørgen,
Glem ikke Morten.
Saadan naar vi tre —
Gange tretten.

Disse Børnebørn
de gifter sig i Flok;
aldrig sa' jeg:
Nu ka' det være nok.
Poul og hans Eva
de fik hinanden,
Ellen har Albert,
Henning fik Elsie,
Baby fik Jørgen.
Ais gifted' Anna,
Ibeth har Pete,
Haakon har Lena.

Arne sin Gudrun,
Duus ægted' Libba,
Gerhard har Kirsten,
Tage har Eva,

Ester har Tuxen,
Erik tog Else,
Rebekka hedder Skakke,
Ruth har Knud Hermann,
Troels fik en Kone,
Ruth hed hun ogsaa,
Ernst tog Erita.

Eva sin Nørregaard,
Jørgen sin Karen —
dermed når vi o—t-
te og seksti.

Fem af de første ti
har Børnebørn,
oh, de mange kære
Børnebørns Børn:
Erhard og Julie
delvis de samme,
nemlig: Poul Adam,
Helle og Henning.

Feilbergs alene:
Bob, Dell og Grace,
Ellen og Michael,
Elisabeth, Marie,
Thomas, Loretta,
Vivian og Margareth,
Peter og Harald,
Dorwin og Carl og
derpaa de kempske:
Eva og Henrik,
Arne og Lisbeth,
Pia og Steffen,
Jørgen og Anna,
Erik og Ejvind,
Torkil og Mona,
Holger og Aksel,
ingen det undred',
om vi bli'r forpu—
sted' ved Hundred.

Hundrede — nej, véd I hvad,
det er for lidt,
lille Kaare Kemp
er Nummer 101.

Saa var der Ejvinds:
Anders, Susanne,
Lise og Nicolai,
Søren, Jep og Gudrun,
en lille nyfødt,
Jon, Ernst og Jens og
Hanne, Elisabeth,
Mads, Jette, Martin,
Claus, Sys og Peter,
Lildea, Andreas.

Rygårds kan ogsaa:
Claus og saa Anders,
nu maa vi da sna—rt
være færdig.

Nej, for mine venner,
færdig bli'r man ej —
aldrig saa jeg vel
Fremtidens Vej,
Fremtidens Fane
kan vi dog ane,
løftet den blev af
Vagn og hans Eva,
den lille Henrik
er som en Fændrik,
hør, hvor det runger,
naar vi nu sjunger:
Leve alle Ti—p-
oldeunger!

Af de første tvende
voksed' frem en Skov,
aldrig saa jeg
saa broget en Skov.
Mange er fjerne,
dem saa vi gerne —
Venskab forbinder,
Smerten forsvinder,
Sorger og Gammen
knytter os sammen,
trods Storm og Bølge
slaar vi da Følge.
Højt kan vi raabe
(vil jeg da haabe)
nu med det samme:
Leve vores blo—m-
strende Stamme!

Niels Peter Feilberg.

NIELS PETER MØRCH'S SØSKENDE OG DERES BØRN

Ane Marie Dahl og Bertel Nicolaj Mørch havde følgende børn:

1. Caroline Kirstine Adelaide
2. Iver
3. Mouritz
4. Frederik Christian Erhard
5. Frederik Christian Erhard
6. Niels Peter Severin
7. Birgitte Sophie
8. Bertel Nicolaj

Caroline Mørch

1. Caroline Kirstine Adelaide Mørch, f. 3.9.1820, g. 1) 4.12.1844 m. skolelærer og kirkesanger Rasmus Mørgensen i Hundslund. g. 2) 7.11.1856 m. lærer Rasmus Petersen i Sondrup.
 - A. (ad 1) Bertha Marie Mørgensen, f. 26.2.1847, d. i påsken 1919, g. 28.7.1865 m. Anton Frederik Peter Rasmussen, lærer ved borgerskolen i Horsens.
 - B. (ad 1) Bertel Nicolaj Mørch Mørgensen, lærer, f. 5.3.1850, d. 1923, g. 25.9.1877 m. Jensine Jørgensen Hjerrild.
 - C. (ad 2) Maren Petra Johanne Petersen, f. 24.4.1858, g. m. Niels Hjerrild (broder til Jensine), gårdmand i Store Valby ved Hedensted.
 - D. (ad 2) Laura Marie Petersen, f. 26.12.1859, d. 10.1.1861.
 - E. (ad 2) Laura Marie Bolette Petersen, f. 9.8.1862, g. m. Jens Peter Sørensen, gårdejer.
2. Iver Dahl Mørch, sadelmager, f. 30.3.1822, d. 7.8.1876, g. 16.2.1848 m. Anne Rasmusdatter i Boulstrup.
 - A. Ane Marie Mørch, f. 13.5.1848, d. 16.1.1870.
 - B. Ane Margrethe Mørch, f. 1850, d. 19.8.1850, 3 uger gammel.
 - C. Rasmine Mørgensine Severine Mørch, f. 28.8.1851.
 - D. Bertel Nicolaj Mørch, f. 19.10.1854.
 - E. dødfødt søn.
 - F. Christine Mørch, f. 25.1.1860.
 - G. Kristoffer Mørch, d. 14.3.1865.

Mouritz Mørch

Erhard Mørch

3. Mouritz Mørch, maskinbygger, jernstøberibestyrer i Ribe, f. 9.4.1823, d. 26.1.1859 i Ribe, g. 26.4.1854 m. Anne Laurine Frederiksen.
 - A. Anne Marie Mørch, f. 7.2.1855, d. 1.9.1859.
 - *B. Gertrud Gotfriddine Mørch - tante Digne, lærerinde, f. 15.1.1857, ugift.
 - C. Johan Ditlev Mørch, f. 26.10.1858, d. 21.2.1859.
4. Frederik Christian Erhard Mørch, f. 22.9.1825, d. 4.9.1827.
5. Frederik Christian Erhard Mørch, lærer i Horsens, f. 13.6.1828, d. 31.10.1862 i Horsens, ugift.
6. Niels Peter Severin Mørch, f. 26.10.1830, d. 21.4.1911.
7. Birgitte Sophie Mørch, f. 11.6.1833, d. 6.11.1835.
8. Bertel Nicolai Mørch, jernbancingeniør, f. 22.12.1835 (efter fadrens død).

* se guldbryllupsbilledet side 25.

ELISABETH MØRCH, f. PINGEL's SØSKENDE OG DERES BØRN

Anna Marie Ponsaing og Christian Nicolai Pingel havde følgende børn:

1. Anna Johanne Dorothea - tante Hanne
2. Nicoline Marie - tante Line
3. Georgia Juliane Caroline - tante Julle
4. Johan *Christian* Pingel
5. Kristine Sophie *Marie* Josephine
6. Elsebeth Jacobine Elisa - kaldet Betty i sit hjem, senere Elisabeth

Tante Hanne

1. Anna Johanne Dorothea Pingel, f. 27.4.1821, d. 16.3.1903, boede i Silkeborg, var lærerinde og ugift.

2. Nicoline Marie Pingel, f. 27.11.1822, d. 1.6.1904, gift 13.4.1850 m. Christian Krag, f. 19.3.1822, d. 20.5.1863, kapellan i Dover 1848, sognepræst i Raarup i Vejle amt 1850, hjælpepræst i Herfølge 1854, sognepræst i Hem og Sem 1855, sognepræst i Farstrup og Ajstrup 1861.

A. Juliane Maren Marie Krag, f. 11.1.1851.

B. *Mauritz* Gotthold Krag, f. 22.4.1852, d. 16.5.1910, cand. theol., senere overlærer ved Aarhus latinskole, g. 4.8.1892 m. Julie Marie Christine Jensen.

C. *Christian* Nicolaj Pingel Krag, f. 21.9.1853.

D. *Johannes* Christian Georg Frederik Krag, f. 8.6.1855.

E. *Carl* Christian Hall Krag, f. 18.1.1857.

F. *Johannes* Theodor Krag, f. 12.8.1858.

*G. *Karise* Christiane Nicoline Marie Krag, f. 16.7.1860.

H. Aage Nicolaj Frederik Severin Krag, f. 16.5.1862.

Tante Line

3. Georgia Juliane Caroline Pingel, f. 14.7.1824, d. 8.9.18?, gift 3.9.1855 m. Niels Outzen, f. 25.8.1822, d. 13.8.1902, lærer i Hammer, Præstø amt, senere førstelærer i Vejlø ved Næstved.

A. Karl Georg *Viggo* Outzen, f. 30.11.1857, d. 21.2.1918, direktør for Brandassurance for rørlig Ejendom i Sjællands Stifts Købstæder, g. 26.10.1894 m. Agnes Christine Susanne Andresen.

*B. Henrik Severin *Christian* Outzen, f. 12.2.1860, havnefoged i København, gift 7.5.1895 m. Emma Anine Kristine Jensen.

C. Peter Boisen Outzen, f. 3.9.1862, lærer ved Hørsholm realskole, førstelærer i Raadvad, Lyngby sogn, g. 1.6.1889 m. Johanne Emilie Petersen.

Christian Outzen

4. Johan *Christian* Pingel, f. 14.6.1826, d. 30.1.1885, udvandrede til Bukarest, senere til USA, gift 3.8.1851 i Bukarest m. Rosa Richter. I ægteskabet var der 8 børn, hvoraf der i 1877 kun levede den næstældste.

Julius Ponsaing

- B. Jacob Ludvig Pingel, f. 23.6.1854.

5. Kristine Sophie *Marie* Josephine Pingel, f. 11.6.1828, d. 2.2.1912, g. 21.7.1847 med sin fætter *Julius* Marie Ponsaing, f. 12.12.1822, d. 25.9.1909.

*A. *Marie Svejstrup* Ponsaing, f. 12.6.1848, d. 28.1.1931, ugift.

B. *Carl* Christian Elias Ponsaing, f. 23.3.1851, præst ved den apostolske kirke i København, g. m. Jacobine Schou, f. 2.1.1849.

*C. *Juliane* Elisa Ponsaing, f. 25.1.1854, d. 1919, g. m. Carl Hansen, snedkermester.

D. *Antonia* Ponsaing, f. 3.10.1856, d. 1874.

E. *Betty* Ponsaing, f. 20.1.1859, d. 3.7.1942, g. 1888 m. Carl Ewald, forfatter.

F. *Andrea* Ponsaing, f. 15.1.1861, d. 1862.

G. *Johan* Thomas Ponsaing, f. 21.2.1863, massør i Hartford, g. m. Mathilde Larsen.

H. *Christian* Henry Ponsaing, f. 22.3.1865, d. 9.5.1909, fuldmægtig hos Frimodt & Petersen, g. m. Marie Lassen.

Carl Ponsaing

6. Elsebeth Jacobine Elisa Pingel, f. 27.12.1836, d. 12.3.1911.

Christian Ponsaing

Marie

Juliane

Betty

* se guldbryllupsbilledet side 25.

NAVNEREGISTER

- Almer, Christian 51
 — Elisabeth, f. Duus 51
 — Lars 51
 — Otto, cand. jur. 51
- Christensen, Albert, ingeniør 36
 — Ellen, f. Mørch 36
- Dahl, Iver, degn 14
 — Kirsten, f. Lambrecht 14
 Dornonville de la Cour, Inger
 Marie, f. Feilberg 40
 — Jørgen, mekaniker 40
 Duus, Elisabeth, f. Kemp 51
 — Jørgen, lærer 51
 — Karl, forstander 51
 — Steffen, lærer 51
- Ewald, Carl, forfatter 82
 — Betty, f. Ponsaing 82
- Falsterbo, Cathrine Marie, f. von Stolzig 14
 — Knud Christensen, præst 14
 Feilberg, Barbara, f. Current 39
 — Bradley 39
 — Carl, farmer 43
 — Debora Jean 39
 — Ditlev, smed, farmer 37
 — Elisa, f. Jefferies 39
 — Esther, f. Anderson 43
 — Evelyn, f. Hutchinson 39
 — Florence Gwendoline, f. Davis 39
 — Haakon, farmer 43
 — Haakon - Bub 39
 — Heather 43
 — Henning, snedker 39
 — Ivan Deel 39
 — Julie, f. Mørch 37
 — Laurenze 43
 — Lena, f. Marquard 43
 — Lora, f. Nakka 43
 — Lorna Elisabeth 43
 — Margaret 43
 — Nicolaj, farmer 43
 — Niels Peter, kunstmaler 40
 — Poul Eric 40
 Flechtner, Anne Christensdatter, f. True 14
 — Niels Tøgersen, kobbersmed 14
 — Karen Hansdatter, f. Lund 14
 — Knud Ludvig von Stolzig, præst 14
- Hansen, Carl, snedkermester 82
 — Juliane, f. Ponsaing 82
 Hermann, Elisabeth Knudsdatter 60
 — Iben, f. Cosman Lindgren 60
 — Iselin Cosman 60
 — Jens, kunsthandler 60
 — Knud, overlæge, dr. med. 60
 — Ruth, f. Trier Mørch 60
 Hjerrild, Maren, f. Petersen 79
 — Niels, gårdmand 79
- Hodgins, Austin William 39
 — David Michael 39
 — Elisabeth - Beth 39
 — Eva Grace - Gay 39
 — Patricia - Pat 39
 — Thomas - Tommy 39
 — William John - Jackie 39
 Hoffmeyer, Erik, professor 50
 — Eva, f. Kemp 50
 — Susanne 50
 — Torsten 50
 Hvidt, Christian, arkivar 41
 — Eva 41
 — Marie, f. Viggo Pedersen 41
 — Simon 41
 Højdal, Eigil, værkstedsleder 40
 — Ellen, f. Dornonville de la Cour 40
 — Hanne 40
 — Inger Marie 40
 — Jesper 40
- Kemp, Anna, f. Løvenholdt 50
 — Arne, højesteretssagfører, kammeradvokat 50
 — Arne, læge 50
 — Axel, stud. med. 53
 — Birgit, f. Andersen 52
 — Ejvind, læge 52
 — Elisabeth, f. Mørch 46
 — Elisabeth 50
 — Erik, assistent i Bikuben 52
 — Eva 53
 — Eva Lange, f. Begtrup 53
 — Gerhard 52
 — Grethe, f. Jørgensen 52
 — Gudrun, f. Hansen 50
 — Hanne 50
 — Henrik, præst 46
 — Henrik, cand. jur., fuldm. 50
 — Holger, civilingeniør 53
 — Johanne (Hanne) 53
 — Kirsten, f. Pedersen 52
 — Kirsten 52
 — Kaare, stud. scient. 53
 — Michael, 52
 — Rasmus 53
 — Tage, professor, dr. med. 53
 — Torkil, programsekretær 53
 — Troels 52
 — Vivian Birgitta, f. Larsson 53
 Kienzl, Esther 57
 — Susanne, f. Tuxen 57
 — Toni 57
 Krag, Aage 81
 — Carl 81
 — Christian, præst 81
 — Christian 81
 — Johanne 81
 — Johannes 81
 — Julie Marie Christine, f. Jensen 81
 — Juliane 81
 — Karise 81
 — Mauritz 81
 — Nicoline, f. Pingel 81
- Lambrecht, Christoffer, sergent 14
 — Christen, degn 14
 — Johanne, f. Olesdatter 14
 — Maren, f. Christensdatter 14

- Marcussen, Hanne, f. Hermann, arkitekt 60
 — Lars, arkitekt 60
 Marquard, Anna, f. Duus, lærerinde 51
 — Berit 51
 — Flemming, eksportør 51
 — Jacob 51
 Mogensen, Berta 79
 — Caroline, f. Mørch 79
 Møller, Peder Hansen, degn 18
 Mørch, Adelheid Maria, f. Juul 13
 — Agnes, f. Jespersen 35
 — Andreas Trier, tømrerlær. 62
 — Ane Marie, f. Dahl 13
 — Ane Marie 79
 — Ane Margrethe 79
 — Anna Marie, f. Mouritsdatter 12
 — Anna Marie 80
 — Axel Gabriel, skuespiller, instruktør 66
 — Benjamin, direktør 67
 — Bertel 79
 — Bertel, degn 13
 — Birgitte 80
 — Christine 79
 — Claus Trier 62
 — Dea, arkitekt 62
 — Dea Trier, kunstmaler 62
 — Digne 80
 — Ebba, f. Rygård 64
 — Ejvind, hospitalsforvalter, arkitekt 55
 — Elisabeth, f. Pingel 27
 — Erhard, oberstløjtnant 35
 — Erhard, lærer 80
 — Else, f. Lindhard 58
 — Erik, ingeniør 64
 — Erik Albert, prokurist 66
 — Erik Trier, kaptajn 58
 — Eritta, f. Hansen 62
 — Ernst Trier, professor, dr. med. 62
 — Eva, f. Feilberg 39
 — Eva 44
 — Godfredine, lærerinde 80
 — Gudrun, lærerinde 68
 — Gudrun, lærerinde 58
 — Gudrun, f. Trier 55
 — Hanne, afdelingsleder hos DIS 67
 — Henning, stud. mag. 36
 — Helle, sygeplejerske 36
 — Ibi Trier, arkitekt 62
 — Ibi Trier 62
 — Inger, asylmor 54
 — Isabella 66
 — Iver, sadelmager 79
 — Jep, skibsbygningsingeniør 58
 — Johan 80
 — Juliette, f. Laraignou 66
 — Karen, f. Lauritzdatter 11
 — Karen, f. Flechtner 12
 — Kirsten, f. Pedersdatter 11
 — Kristi, f. Fykse 67
 — Kristoffer 81
 — Mary, f. Forslev Jensen 36
 — Mette 58
 — Mouritz, maskinbygger 80
 — Mouritz, sognepræst 12
 — Nicolaj - kaldt Immanuel 33
 — Niels Peter, amtsvejsinsp. 27
 — Peder Lauritzen 11
 — Peter Gabriel 66
 — Peter Trier 62
 — Pia 67
 — Rasmine 79
 — Søren, stud. mag. 58
 — Søren Pedersen, degn 11
 — Poul, kommandør 36
 — Poul Adam, lærer 36
 — Vivica - kaldt Sys Trier 62
 — Yan Erik 66
- Mørk, Jette Trier, sygepl. 61
 — Jutta, f. Sauer 61
 — Mads Trier, guldsmed 61
 — Marie, skolebestyrerinde 33
 — Mariane Trier 61
 — Martin Trier, tømrerlær. 61
 — Ruth, f. Kristensen 61
 — Troels Trier, skovfoged 61
- Nørregård, Anders 72
 — Erik, lærer 72
 — Eva, f. Rygård 72
 — Jens 72
 — Michael 72
 — Tage 72
- Olsen, Betty, f. Mørch 66
 — Erik 66
 — Frede 66
 — Kirsten 66
 — Margrethe 66
 — Thomas, overlæge 66
 — Troels 66
 Outzen, Christian 81
 — Juliane, f. Pingel 81
 — Niels, lærer 81
 — Peter 81
 — Viggo 81
- Pedersen, Jacob 63
 — Knud, forfatter 63
 — Lene 63
 — Zilla 63
 Petersen, Caroline, f. Mørch 13
 — Rasmus, lærer 13
 Pettersdatter, Anna Maria 18
 Pingel, Anna Marie, f. Winding 15
 — Anna Marie, f. Ponsaing 20
 — Christian, kaptainleutenant 15
 — Christian 82
 — Christian Nicolaj, præst 16
 — Elsebeth Jacobine Elisa 82
 — Hanne 81
 — Jacob Casper Christian, provst og professor 15
 — Jacob Ludvig 82
 — Johan Christian, landmåler, skolelærer og vejpiquer 16
 — Julie 79
 — Karn Dorothea, f. Wamberg 16
 — Line 81
 — Marie 82
 Ponsaing, Andrea 82
 — Andreas 82
 — Anna Christine, f. Wichelsøe 19
 — Antonia 82
 — Carl, præst 82
 — Christian 82
 — Hubert 17
 — Johan Joseph Antonius, sproglærer 17
 — Johan Georgius Jacobus, klæde- og silkehandler 19
 — Johan 82
 — Juliane 82
 — Julius 82
 — Marie, f. Pingel 82
 — Marie Svejstrup 82

- Rasmussen, Bertel 79
 — Bertha, f. Mogensen 79
 Rygård, Annalise, husbestyrerinde 72
 — Elisabeth 73
 — Ida, f. Christensen 73
 — Johanne, f. Mørch 70
 — Jørgen, læge 54, 73
 — Karen, f. Olsen 73
 — Klaus 72
 — Knud, værkstedsleder 70
 — Knud 73
 — Morten, underdirektør 73
 — Niels Peter 73
 — Troels 73
 — Vibeke 73
- Sass, Elisabeth, f. Viggo Pedersen, arkitekt 41
 — Peter 41
 — Søren, arkitekt 41
 Scott, Brenda 42
 — David 42
 — Georg 42
 — Georg 42
 — Holly 42
 — Janet 42
 — Lloyd, farmer 42
 — Margaret, f. Sundquist 42
 — Meagan 42
 — Randolph 42
 — Vivian, f. Sundquist 42
 Siboni Anders 53
 — Knud Erik læge 53
 — Mona, f. Kemp 53
 — Tage 53
 Skakke, Dorte, f. Bryen 59
 — Erling, hotelejer 59
 — Ernst Trier, radiotelegrafist 59
 — Grete, f. Hannibal 59
 — Ibi Trier 59
 — Jon, arkitekt 59
 — Lene Trier 59
 — Rebekka, f. Trier Mørch 59
 Sundquist, Elisabeth, f. Feilberg 42
 — Harold, farmer 42
 — Jennefer 42
 — Melanie 42
 — Olive, f. Gulanskij 42
 — Peter, farmer 42
 — Per - Pete - farmer 42
- Tuxen, Anders, læge 57
 — Anette 57
 — Elise Trier, havearkitekt 57
 — Esther, f. Trier Mørch 57
 — Harry, civilingeniør 57
 — Inger, f. Jensen 57
 — Marianne 57
 — Nicolaj 57
 — Troels Mørch 57
- Vagn Aagesen, Henrik 50
 Viggo Pedersen, Anna, f. Feilberg 41
 — Johannes, organist 41
 — Lizzie, f. Knudsten 41
 — Mette, f. Høiberg, stud. mag. 41
 — Michael, ingeniør 41
 — Thomas, organist 41
 Vinding, Anette 51
 — Helen 51
 — Jørgen, civilingeniør 51
 — Marie, f. Duus 51
- Wamberg, Karen, f. Winter 17
 — Niels Ovesen, klokker og kateket 17
 Wang, Ella, fuldmægtig 53
 Williams, Cathrine 42
 — Karen 42
 — Loretta, f. Sundquist 42
 — Mary Lou 42
 — Norman, farmer 42
 — Teresa 42
 Winding, Christine, f. Mohr 16
 — Søren, visitør 16
 Winter, Anna Marie, f. Jørgensen 17
 — Rasmus Pedersen, provst 17

